

KOOLILASTE AJAKIRI

HIND 2,24 €

04
2012

40

HEALAPS

Sul on selg valge.....

Sul on sokid punk

Kool jääb täna ära!

Said mates koha

Sinu piirtohter

võitsid tuhat

AUHINNASADU

Peokleidiga Barbie saavad **KATRIN KIVIJÄRV** Puurmanist, **SISSI VENNO** Jõgevalt ja **TRIINU SEPP** Tallinnast. Kuna häid töid saabus väga palju, siis anname ergutusauhindad järgmistele joonistajatele:
TRIINU KULL Aakrest, **KETLIN PELDES** ja **INGLE KÜRSA** Jõgevalt, **SIRLI TREFFNER** Väike-Maarjast, **TIMO TUPITS** Puurmanist, **KERLI TARUM** Jõhivist ja **KIRSI TALVOJA** Türitl.

Barbie
FASHIONISTAS

Lõbusat
ja lahedat
jürikuud,
armsad
sõbrad ja
sugulased!

Anname nüüd teada veebruarinumbri võistluste võitjate nimed!
Lõuna-estlaste auhinnad toimetame nagu ikka **Tartu O. Lutsu** nim. Keskraamatukogu lasteosakonda (Kompanii 3/5, Tartu) ning Põhja-, Lääne- ja Ida-Eestis elavate laste preemiad ootavad neid **Kullo Lastegaleriis** (Tallinn, Kuninga 6). Kellel on muid soove ja ettepanekuid, neil palume need toimetusele läkitada e- või tavaposti teel!
Kaunist kevadet soovides,
Igavesti Teie Triibu-Liine

Veebruarikuu viktoriinile vastanute töö loosiõnn auhinnaraamatud **MARI-ANN TEDERILE** Tallinnast ja **MEERI-HELENA KALAMEHELE** Suislepast.

Lembitu-mõistatuse lahendajatest saavad preemiaraamatud **ELISABET HEIN** Jõgevalt ja **ERETH KARJAMAA** Saueelt.

Ristsõna-plaadid saavad **MIKK VALK** Muhumalt ja **KARLI LÕUNE** Väike-Maarjast.

Järgmises numbris tuleb siis juttu juba märtsinumbri võistluste võitjatest.

NB! Triibu-Liine palub veel kord meelde tuletada, et lisaksite oma töödele ilmingimata **AADRESSI** ja **TELEFONI!**
Auhindamisel **ei lähe arvesse** e-postikasti saadetud töid, mis on varustatud ainult eesnimega!

Tarkurimütside joonistajatest saavad Rekato auhinnad **AVE KORNAV** Kongutalt, **LIISA OKS** Tartust, **ROMAN ANDREJEV** ja **KAITEL RAIK** Jõgevalt ning **JANNO LAUL** Kosejõelt.

Täname Kultuuriministeriumi, Kultuurkapitali ja Hasarmängumaksu Nõukogu. Suur aitäh Haridus- ja Teadusministeriumile, kes tellis ajakirja meie põhikoolidele!

HEA LAPS SELLES NUMBRIS:

LAHEDAT LUGEMIST

Eeva-Ruth Niitvägi „Kriminaalne puhkus“ — 4
Anna Elisabeth Lõuna „Kuldkihar ja kaks karu“ — 6
Aino Perviku sünnipäev — 7
Naljakaid lugusid lugejatelt — 8
Hille Tänavsuu vanadest almanahhidest — 10
Lõbusaid värsse: Marta Velda Loos, Maarja-Liis
Mardim, Eneken Kukk, Kait Tetsmann,
Leelo Tungal — 12

GALERII

Arte Gümnaasiumi näituselt — 13

MAAILM MEIE ÜMBER

Tore loodus: Mai Zernask aasta puust — 14
Tere, lind! Peep Veedla tuttvardist — 16

Tere, loom! Aleksei Turovski hambameestest — 18
Järjehoidja — 19
Lahe vahetund Puurmanis — 20
Poster 1: „Piraadid!“ — 21
Poster 2: Ott Lepland — 22

TEE ISE!

Osavnäpp: Lully Gustavsoni tibu — 25
Mustkunstnik Ande munatrikk — 25
Irise näomaaing: Jänku — 27
Sandra sööginurk: ühepajatoit, läätsestrooganov — 28

NUPUTA JA NAERA

Ilmar Trulli ristsõna — 29
Lembitu mõistatus, viktoriinid — 30
Päetisme — 31
Naeru-uss — 32

ELUMELU

Sten Roosi võistluse tulemused — 33
Zlata Skubi: Aprill! Aprill! — 34
Tarkurite mütsid — 35
Thomas Scheileke koomiks — 36
Kino: „Piraadid!“ — 37

Hobid ja huvid: Kaarel Ernits — 38
Siit ja sealt: naljakaid võistlusi — 39
Sõber Veltzi rokikool: The Hollies — 40
Autonimed: Mitsubishi — 42
Rimonne: Kuumad kummid — 43
Rekato: Pusletornid — 44

Ajakiri Hea Laps ilmub 1994. aastast

Väljaandja: MTÜ Hea Laps
Harju 1, 10146 Tallinn, tel: 631 44 28
e-post: hea.laps@mail.ee

Peatoimetaja: Leelo Tungal
Kujundaja: Vivika Kalt
Levi: Anna-Magdaleena Kangro

Trükk: Reusner AS
Ajakiri Hea Laps on autorikaitse objekt

Tellimine ja info: www.healaps.ee
meili teel tellimine@healaps.ee
ja Eesti Posti koduleheküljelt
Hind üksikmüügis 2,24

Kaaneplilt:
Kirke Kangro

Kriminaalne puhkus

Eeva-Ruth Niitvägi Tartu Katoliku Kooli 7. klassist

ERGUTUSAUHIND STENI ROOSI MULLUSEL VÕISTLUSEL

Ühel ilusal soojal veebruarikuu hommikul asub väike roosa lennuk Tallinna Lennujaamast teele. Keegi reisijatest ei tea veel, mis ohud neid sellel rahulikuna näival puhkereisil ees ootavad.

Lennukis istub kaksteist inimest, üks Käsna-kalle ja üks Ninja. Inimestest on seal seitse venda – Aadu, Beedu, Ceedu, Deedu, Eedu, Feedu ja Geedu – kes on identsed seitsmikud; perekond Banaan – härra Banaan, proua Banaan ja preili Banaan – armunud noorpaar. Käsna-kalle istub oma ananassi sees ja on nagu Käsna-kalle ikka olema peab. Ja siis on seal Ninja. Ta on treeninud terve elu võitluseks tulnukate ja muude inimkonnale ohtlike isendite vastu.

Pärast kuuetunnist lendu jõutakse väikesele saarele Soome lahes. Ainus hoone saarel on hiiglaslik loss, kus seltskond veedab järgmised seitse päeva. Ainus elanik lossis on iidvana teener. Seltskond seab ennast sisse ja minnakse magama. Koridorist on veel kuulda, kuidas Aadu, Beedu, Ceedu, Deedu, Eedu, Feedu ja Geedu käivad

kõik kordamööda vannitoas hambaid pesemas, kuid varsti jääb kõik vaikseks.

Hommikul äratab kõiki seitsmikute toast kostev kisa. Esimesena jõuab kohale Ninja. Ta astub sisse, et näha kuut seitsmikku tühja voodi ees paanitsemas.

„AADU ON KADUNUD!”

„EI, SEE ON BEEDU!”

„EI OLE! MINA OLEN BEEDU! HOOPIS FEEDU ON KADUNUD!”

„EI, MINA OLEN FEEDU!”

„ÜKS MEIST ON KADUNUD!”

„AAH!”

Ja nii edasi ja nii edasi.

Selle ajaga on juba kogu majarahvas kokku jooksnud. Teener toob kõigile kuuetele suhkruvett. Pärast paarikümnet minutit on kõik piisavalt maha rahunenud, et midagi mõistlikku öelda.

Ülekuulamise võtab enda peale Käsna-kalle. Käsna-kallel õnnestub välja selgitada, et üks seitsmikkest on

kadunud. Viimati nähti teda eelmisel öhtul, kui nad hambaid pesid. Nad imestasidki, et Geedu, kes pesi hambaid viimasena, jäi vannituppa kahtlaselt kauaks, aga kuna Geedu vahib ennast tavaliselt tund aega peeglist, siis nad ei muretsenud ja läksid magama. Kuid isegi Geedu ei suudaks ennast terve öö peeglist vaadata!

Ninja läheb jälgi ajama. Kõigepealt otsib ta vannitoast. Ta otsib vetsupotist ja selle tagant ning selle alt, ta otsib vannist, ta otsib torudest. Ta ei saa pesumasinast otsida, sest pesumasin näitab talle ähvardavalt hambaid, ja ta on lubanud teenrile, et ei löhu midagi ära.

Ninja otsib ka ülejäänud maja läbi, kuid ei leia mitte midagi.

Otsingud jäetakse pooleli, sest lõunasöögiaeg on käes ja kõigil on kõht tühi. Söögiks on mingi kummaline liha, mis ülemteenri väitel on ainult siin saarel elava looma oma. Härra Banaan väidab, et selle maitse tundub talle tuttav. Nad olevat perega nimelt kunagi viibinud ühel pärismaalaste saarel, kus serveeriti täpselt sama-suguse maitsega liha. Äkki avastab KäsnaKalle oma supi seest midagi, mis näeb välja nagu...

„Sokk!”

„Kus?”

„Minu taldrikus!”

„Mida see seal teeb?”

„See... see on ju Geedu sokk!”

„Mida teeb Geedu sokk toidu sees?”

„Pole õrna aimugi!”

Äkki KäsnaKalle taipab!

KäsnaKalle paneb kaabu pähe ja teatab dramaatilisel häälel: „Müsteerium on lahendatud! Geedu kadumise taga on pesumasin ja teener!”

Teener läheb näost valgeks: „K-k-kust te seda võtate?”

„See on ju ilmselge! See, mida te meile pakute, pole mitte liha, vaid sokid! Te varastasite Geedu, et saaksite temalt sokke välja pressida!”

Teener, saades aru, et ta on paljastatud, jookseb vannituppa ja paneb ennast sinna luku taha.

„Siit te mind kätte ei saa! Ja isegi kui saate, siis mul on pantvang!”

Ninja lööb ukse maha ja võtab teenri kinni ning lööb pesumasinaga uimaseks. Nad päästavad ka Geedu pesumasinast seest ära.

Selgub, et teener ja pesumasin on gurmaanid, kes üle kõige armastavad sokke. Kuid kuna neil endal sokke ei ole, kutsusid nad siia lossi külalised, kes kannavad sokke. Pärast mõningast uurimistööd selgus, et Geedul olid kõige haisvamad sokid. Niisiis võtsid nad Geedu kinni ning võtsid ta sokid ära. Nad otsustasid, et ka kõik teised peavad neid imemaitsevaid sokke proovima, ning seepärast valmistaski teener selle sokipajaroa. Teener ja pesumasin võetakse inimröövi eest vangi ning reisiseltskond sõidab tagasi koju ja elab õnnelikult elu lõpuni.

Agnes Veski (Huvikeskus Kullo nõitusest)

Kuldkihar ja kaks karu

Anna Elisabeth Lõuna

Haapsalu Gümnaasiumi 7.a klassist

Haapsalu Linnavalitsuse eriauhind 2012

Ükskord ennemuistsel ajal, umbes kolm aastat tagasi, kui „Meeleheitel koduperenaiste” viies hooaeg veel käis, elas ühes väikeses linnas Kuldkihar koos oma ema ja isaga.

Isa oli just tulnud Soomest ehituselt. Ta kasutas võimalust lõsutada televiisori ees ja harrastada tugitoolisporti. Emal kaotas äsja oma töö kooli koristajana koolide ühendamise tõttu. Nüüd ei tahtnud ta enam tundigi oma elust veeta koristades. Emal ainsaks sooviks oli istuda diivanil ja vaadata seebioopereid.

Kuldkihar aga käis usinasti koolis. Iga kord, kui ta koolist tuli, korjas ta elutoa vaiba pealt hunniku nõusid ning viis need kraanikaussi. Nende pesemine võttis palju aega. Nüüd korjas Kuldkihar üles isa sokid, mis olid visatud diivani taha. Siis võttis ta tolmuimeja ja imes ära kogu krõpsupuru ja vaibale visatud riided. Kuna Kuldkihar oma vanemaid tösta ei jaksanud, jäi diivanil olev mustus sinnapaika.

Järgmisena läks Kuldkihar kaerahelbeputru keetma. Ta pani sinna kaerahelbeid, mett, piima ja kaneeli. Puder lõhnas nii hästi, et ema ja isa mõmisesid, kui Kuldkihar neile seda viis. Kuldkihar kergitas üllatunult kulmu.

Kui Kuldkihar järgmisel päeval vanematele putru viimas käis, pani ta tähele, et nad ei vaja enam lusikaid. Tüdrukuke nägi, kuidas ema ja isa kausi pika punase keelega puhtaks limpsisid. Kuldkihar mõtles kiirabisse helistamisele, kuid otsustas, et nüüd ei peagi ta enam nõusid pesema, ja jättis kõne tegemata.

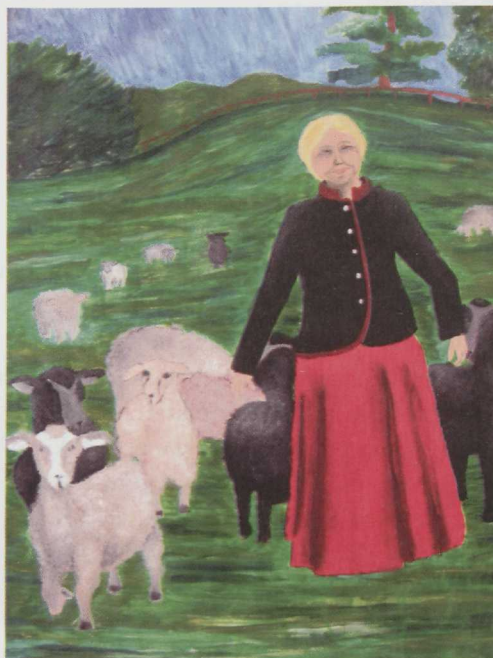
„Isa peaks habet ajama,” mõtles tüdruk isa koonu põrnitsedes. Ta ei märganud, et naise näo karvaseks oli muutumas emagi nägu.

Hommikul ärgates oli väga külm. Kuna arved olid maksmata, oli küte välja lülitatud. Kuldkihara lokid olid härmas. Ema ja isa ei paistnud aga sellest välja tegevat. Neid kattis nüüd tihe karvastik.

Kuldkihar läks kooli. Samal päeval hakkas sadama lund. Maa oli kaetud paksu ja koheva lumevaibaga. Kuldkihar oli rõõmus. Ta tahtis rääkida vanematele enda tehtud lumememmest. Ema ja isa aga ei teinud välja, Nad ainult mõmisesid ja liigutasid väikesi tigedaid silmi. Kuldkihar mõistis, et tema vanematest olid saanud karud. Isa pööras diivanil külge ja vajus talveunne. Ema haigutas ning uinus samuti. Kostis unist mõminat. Kuldkihar oli üks. Ta pakkis oma koolikoti, printis e-koolist tunnistuse välja ning lahkus kodust.

Keegi ei tea täpselt, mis Kuldkiharast edasi sai. Kuulujutud räägivad, et kui Kuldkihar suureks kasvas, sai temast sotsiaaltöötaja. Teised allikad väidavad, et ta abiellus Eesti Panga presidendiga.

LASTEKIRJANDUSE KULDNE RAUDVARA

Piret Kuusik (Huvikeskus Kullo arhiivist)

Aino Pervik

LAMBALUGU

Palju õnne kõigile raamatusõpradele! 22. aprillil tähistab oma 80. sünnipäeva Aino Pervik – paljude laste lemmikraamatute autor. Aino Pervik on meie lastekirjanduse kuldne raudvara: ta on kirjutanud terve riiulitäie raamatuid, mis on saanud juba klassikaks: „Kunksmoor“, „Arabella, mereröövli tütar“, „Sookoll ja sisalik“, „Kallis härra Q“... Mudilastele ja väiksematele koolilastele on ta loonud vahvaid raamatusarju pisikesest Paulast ja Tirilinna lastekambast. Raudvaraks aga võib Aino Pervikut pidada kas või juba selle pärast, et enama jao oma elust on ta elanud Raudade keskel: tema abikaasa oli lastekirjanduse klassik Eno Raud, ning ka kõik lapsed – Rein, Mihkel ja Piret – on kirjanduse- ja muusikasõprade seas raudselt tuntud. Mitme põlvkonna lapsed on koos Arabellaga merd sõites osa saanud Aino Perviku oskusest põnevaid seiklusi välja mõelda. Aga niisama vahva on tegutseda koos Tirilinna lastega, kellega juhtub hoopis igapäevasemaid lugusid. Arvan, et Aino raamatute kütkestavus seisneb selles, et ta teab ja tunneb sõnade võlujõudu. Sõnadega võib ajada argiasju, kirjeldada kaugteid maid ja jutustada nii igapäiseid kui ka muinasjutulisi lugusid, ning mõnikord võib end üheainsa sõnaga kaitsta ka suure kurjuse eest – nii, nagu juhtus vigurijutu „Lambalugu“ kangelasega, kelle seltsis saame lõpuks suutäie naerdagi.

Ja kui see lugu on läbi loetud, siis on juba aeg minna raamatupoodi uusi raamatuid uudistama: kuuldavasti leiame aprillikuus Aino Perviku nime vähemasti kahe uhiuue teose kaanelt!

Leelo Tungal

Metsa ääres aasal söi lambakari rohtu. Tihnikus hiilis kuri hunt. Vahtis ja varitses lambaid, kuni kargas korraga karja sekka. Kohkunud lambad tormasid robinal kodu poole. Üks lammas aga ehmatas pea nii segamini, et kihutas hoopis metsa. Hunt hakkas teda taga ajama.

Lepalind hüüdis lambale:

„Oh sina lambapea! Keera ometi ümber, muidu jooksed kodust kaugemale!”

Lammas kuulis ja keeras. Keeras küll, aga ikka ei sattunud kodu poole. Nüüd tormas lammas hoopis raba suunas.

Hunt jõudis talle iga sammuga ikka lähemale ja lähemale.

Lepalind hüüdis jälle:

„Oh sina lambapea! Keera ümber, keera ümber, sa lähed ju hoopis rappa!”

Lammas kuulis ja keeras. Keeras aga suure hirmuga koguni kaks korda ja nii kihutas ta endist viisi raba poole edasi. Hunt lõõtsutas tal juba lausa kannul.

„Lambapea, lambapea!” kisas lepalind. „Keera ometi ükskord ots ümber!”

Lammas vaene hakkas jälle keerama. Keeras ja keeras, kuni keeras ennast sootuks tagurpidi. Polnudki enam LAMMAS, oli SAMMAL. Nii põhjalikult oli keeranud.

Hunt nuuskis mööda sammalt ringi, aga lambast polnud lõhnagi järel.

Niiviisi pääses lammas kurja hundi käest.

VAAT, MIS JUHTUS!

Pajatavad Jõgeva Ühisgümnaasiumi
3. B klassi õpilased

NALJAKAS JUHTUM EESTI KEELE TUNNIS

See lugu juhtus ühel päeval eesti keele tunnis. Ma käisin siis teises klassis. Õpetaja korjas meilt kontrollimiseks töövihikud ära. Teisel päeval jagas õpetaja meile vihikud tagasi. Ainult üks ilma nimeta töövihik jäi tema kätte. Õpetaja küsis meie käest, kelle vihik see on. Järgnes pikk paus, kuid keegi ei tunnistanud töövihikut omaks. Lõpuks pakkus üks õpilane, et äkki on töövihik õpetaja enda oma. Õpetaja vaatas vihiku tagakaanele ja nägi seal kirja: „Õpetaja”. Kõik hakkasid naerma. Ka õpetaja hakkas naerma. See oli üks väga lõbus hetk.

Annaliis Tenisson

MEIE KLASSI LUGUSID

Eliise ei vahetanud kehalise tunniks pükse ära ja oli teksadega. Kehalise kasvatuse õpetaja palus tal ikka spordiriided selga panna. Kui Eliise võimlasse ilmus,

Emmele teeb nalja, kuidas issi aevastab hästi-hästi peene häälega.
Pirgit Raudsepp (Türi Põhikooli 1c kl.)

hakkasime kõik naerma, ka õpetaja. Nimelt oli Eliise dressipluusi jalga tõmmanud: jalad oli pannud varruka-tesse ja kapuuts jäi ette lopendama. Õpetaja palus Eliisel kohe tembutamine lõpetada ja õiged püksid jalga panna. Seda tüdruk ka tegi.

3. klassi õpilasi peetakse juba suurteks lasteks ja mänguasju kooli kaasa võtta alati ei tohi. Aga poistel oli septembris vaja üksteisele näidata, kellel on vingem play-play. Nendega mängiti vahetunnis ja jäädi tundi hiljaks ka. Loomulikult võttis siis õpetaja hilinejatelt need enda kätte hoiule ja pani sahtlisse. Lõbusas tunnis hakkas õpetaja neid tagasi jagama, küsides: „Mida see pant peab tegema?” Tüdrukud pakkusid poistele raskeid „pähkleid” lahendada. Kui poisid ülesandeid täitsid, siis said ülejäänud ikka kõvasti naerda, sest poiste liigutused olid nii naljakad.

Kunstiõpetuse tunnis lutsutas õpilane pliiatsit. Õpetaja ütles: „No ära pane seda musta pliiatsit suhu!” Laps vastas rõõmsalt: „Õpetaja, aga see on ju punane!”

Kaisaga juhtus selline nali; ta hakkas klassist välja minema, aga enne koputas ta uksele ja ütles ise: „Sisse!” Tegelikult läks ta uksest välja.

Triinu Tõnts

REKLAAMIGA SAAB NALJA!

Meil on kodus teekann, mis hakkab vilistama, kui vesi keeb. Ühel öhtul vaatasime koos perega telekast ühte filmi. Tuli reklaamipaus. Reklaamiti sarnast vilega kannu nagu meilgi kodus. Kui minu isa reklaamitava kannu vilet kuulis, jooksis ta kohe kööki, et kannu välja lülitada.

Minule ja emale tegi see nalja. Naermise peale jõudis isa tagasi: alles köögis oli talle kohale jõudnud, et see oli ju reklaamis!

Meile tuleb see juhtum alati meelde, kui teevett keedame.

Nelly Kald

Mu vend pani lepatriinukostüümi selga ega saanud seda enam seljast ära. Küll sai meie peres palju nalja!
Andra Tamm (Türi Pk 1c kl.)

Lugusid Uuemõisa Lasteaed- Algkooli 6.klassi õpilastelt

APRILLINALI

Eelmise aasta esimesel aprillil oli nagu ikka naljapäev. Läksime hommikul kooli ja naljatuur algaski. Öeldi: „Sul on pluus must!” või „Sul on pliiats maas!” Klassis mõtlesime, mida õpetajale sel aastal aprillinaljaks teha. Lõpuks saime hea idee. Kustutasime tuled ära ja õpetaja tuli klassi. Enne seda valisime ühiselt klassi väikseima tüdruku Anne-Mai, kes läks õpetaja laua alla. Õpetaja istus oma toolile ega saanud midagi aru. Varsti hakkas naeruturtsatusi kostma. Puudujaid märkides taipas õpetaja, et nali peitus selles, et Anne-Mai oli tema laua all. Pärast seda hakkas õpetaja meile aprilli tegema. Ta kirjutas tahvile ühe pika kodutöö – meie ohkasime, et kas tõesti jääb see kõik kodus teha. Siis aga kirjutas õpetaja suurte trükitähedega tahvile „APRILL!!!” Meil olid näod nalja täis ja ootame juba, mida uus 1.aprill toob.

Nii et vaadake siis, et aprillikuus teid väga ninapidi ei veetaks!

Marita Türkson

JALGPALLIS JUHTUB NALJAKAID ASJU!

Jalgpalli mängides juhtub igasuguseid naljakaid asju! See lugu juhtus meie kooli jalgpalliväljakul. Mäng läks päris hästi, kuid ootamatult tuli vastaste mängija meid ründama. Meie mängija võttis temalt küll palli, aga keeras ringi ja lõi palli kogemata oma väravasse. Kõik naersid ja olid õnnelikud.

Pole ju põhjust pahandada, kui kellelgi juhtub midagi naljakat!

Marek Judanov

NALJAHAMBAST KIISU

Meil on kodus kassipoeg, kellega pidevalt midagi juhtub. Kord uuris ta minu venna muusikakooli noote, nii et neist jäid alles ainult paberiribad. Lisaks luges ta ka ajalehte nii, et see läks lõhki. Hiljuti näris kassike telekajuhtmeid ja soojustusplaati.

Veel on minu kass käinud veetünnis, mis oli väga naljakas, sest ta oli pärast läbimärg ja ronis minu voodisse ennast kuivatama. Pärast seda pidin oma lina ära vahetama. Minu kass on väga mänguhimuline, sest ta on alles kassipoeg.

Sirli Leesment

KAHEKSAKÜMNE VIIE AASTA TAGUNE „KALLIS KODU”

Hille Tänavsuu

Mu koduke kallis sa,
sääl mängin ma rõõmuga
oma vanemate silme all
kui elurõõmus lambatall.
(„Kallis kodu”, Meeri)

Niisuguse algusega luuletus ilmus 25. jaanuaril 1927. aastal Pahkla algkooli kirjanduse ja kunsti ajakirja „Kallis Kodu” 3. numbris. See oli 4. – 6. klassi õpilaste väljaanne, millel olid oma vastutavad ja tegevtoimetajad. Üks nendest oli minu ema Alma Sild (1913 – 2006), kes tollal õppis 6. klassis.

Leidsin pärast ema igavikku lahkumist tema asjade hulgast selle ajakirja kolm numbrit. Kas neid ka rohkem oli, pole paraku kellelki küsida, sest aeg on toimetajad meie hulgast ära viinud. Samuti pole aimu, kui suures tiraažis ilmus „Kallis Kodu”, mida paljundati kopeeri abil ja köideti kokku värvilise niidiga. Tundub, et lapsed tegid seda omapäi, sest paksus koolikroonikas pole ajakirjast sõnagi.

Detsembris 1926 ilmunud „Kalli Kodu” 2. number (esimest ma kahjuks ei leidnud) on pühendatud jõuludele. Esikaanel on värvipilt, millel punases kuues ja valge habemega jõuluvana kuuse ning kopsaka kingikotiga. Sees on juttu kuusepuu leidmisest, selle ehtimisest, kirikuskäigust, jõulukinkidest ja ahjus surisevatest jõuluvorstidest.

Ka 3. number, mis ilmus 1927. aasta jaanuaris, oli enamasti talvine. Luuletused ja jutud rääkisid talvetormist, näärisikust, lumehelbekesest, kaunist talveõhust, esimesest linnaskäigust ja muustki. Huvitav on see, et nii selles kui ka järgmises numbris leidub ka ristsõnu ja mõistatusi.

Veebruarinumber oli pühendanud kalli isamaa vabadusele ja iseseisvusele. Lapsed meenutavad kodumaa eest langenud vapraid võitlejaid, kutsuvad üles vabadust hoidma ja kaitsma. Olgu siin näiteks salm luuletusest „Kalliks sa vabadust pea”, mille autor on Maimu:

Pahkla koolimaja

Oh mõtle, armas Eesti õde ja vend,
et püha sul olgu Eestimaa pind.
Sa hoia ja kaitse teda nüüd ka,
et oma rahvake jääda võiks ta.

Omapärane ongi see, et kirjutajad-joonistajad esinevad varjunimedega. Kaastöötajaid on üsna rohkesti, lisaks tavalistele – Miili, Meeri, Maimu, Valve, Vilma – isegi Lembitu, Ludvig Kossuht, Önnela Virve, Lex, Laup Enaber. Tänu sellele, et ema on ühes vihikus pliiatsiga õiged nimed juurde sirgeldanud, saavad mõned autorid selgeks. Tuleb välja, et Meeri oli ema ise – Alma Seppik, Önnela Virve – Leida Jäär, Vilma – Marie Jäär, Laup Enaber – Paul Rebane. Ülejäänud jäävad ilmselt igaveseks saladuseks.

Oma üllatuseks leidsin, et just minu ema oli kõige nobedam kirjutaja, tema jutukesi ja luuletusi leidsin almanahhis kõige sagedamini ja need tundusid olevat kõige ladusamad. Eriti rabas see, et seal oli ka hulk tema joonistusi. Vanasti, kui lastena soovisime, et ta meile midagi joonistaks, ütles ta alati, et ei oska, ning rääkis loo oma kooliajast.

Kord joonistamistunnis käskinud õpetaja looma joonistada. Alma teinud kogu paberi elukaid täis, pinginaaber aga saanud valmis vaid ühe. Aga pinginaaber sai parema hinde, sest õpetaja pole aru saanud, mis loomadega Alma paberil tegemist oli.

Olgu veel öeldud, et Pahkla kool avati 1868. aastal ja seal anti haridust 1962. aastani. Samas koolis on õppinud minu vanavanemad, ema ja isa, minu vennad ning neli esimest kooliaastat ka mina.

Aastail 1959 – 1960 lõin aktiivselt kaasa Kohila Keskkooli almanahhi „Sulesädemed” tegemises. Siis ei teadnud ma „Kalli Kodu” olemasolust veel midagi.

Pähkla kooli lapsed

Jutte ja luulet „Kalli Kodu” numbritest

KOERUS JA KARISTUS

Paul see oli paha poiss,
kiusas teisi nii kui võis.
Paberitükid toppis ta,
teiste kraevahela ka.

Sai ka selle eest
teiste käest nuhelda.

Ta ei teinud sellest välja,
vaid jätkas oma nalja.

Viimaks pandi teda kinni,
ja tehti talle väikest pinni.
Ja müts see viidi selle trahviks
teise klassi tahvilapiks.

Laup Enaber

TÕRVAVORST

Kui ma esimest korda linna läksin, ütles mulle ema: „Küll sa näed, et sulle täna tõrvavorst kaela pannakse. Kõigile lastele pannakse tõrvavorst kaela, kes esimest korda linna lähevad.” See ema ütetus tekitas minus hirmu. Ma nägin vaimus, kuidas ma linnas ema käe kõrval käin, must tõrvavorst ümber kaela. Ma oleks tahtnud hää meelega koju tagasi minna, aga oli juba hilja. Olime linna ligidal ja rong tormas kiiresti edasi. Kuidas ma sealt oleks maha saanud. Kui me linna ees jaamas maha läksime, hoidsin ma ema ligidal ja vaatasin ringi, kas mitte kuskilt tõrvavorsti kaela panijat ei tule. Kui me natuke maad edasi olime läinud, tuli üks must mees vastu ja ma mõtlesin, et see vorsti kaela panija ongi, ja juuksed tõusid peas püsti. Aga see läks rahulikult mööda. Ja kõik, kes vastu tulid, läksid rahulikult mööda. Kellelgi ei näinud nõu olevat mulle tõrvavorsti kaela panna. Öhtu läksime koju, aga mul ei olnud siiski seda kardetud tõrvavorsti kaelas. Kui emalt küsisin, miks vorsti kaela ei pandud, vastas ta: „Lapsi oli väga palju esimest korda linnas käinud ja vorstid otsa lõppenud.” Pärast sain aru, et see ainult nali oli.

Meeri

VIRISTISEL

Viristis oli tehtud lagedale väljale. Keskel olev post oli sügavasti jää sees, et kukkumist ei olnud karta. Postilt viis pikk ritv lagedale jääle. Ridva otsas oli suur kelk. Kui ma viristisel käisin, siis käis seal ka palju teisi lapsi, kes kõik kordamööda sõitsid. Ka mina istusin kahe teise tütarlapsena kelgule, kuna teised viristist ringi ajasid. Küll oli hea sõita. Kõik ligi olevad kivid jooksid kiiresti minust mööda. See oli aga paha viga, et ma enne ei olnud viristisel sõitnud ja ei teadnud, kuidas seal parem istuda on. Nüüd istusin, jalad väljapoole, kelgule. Kui kelk natuke hoogu sai, pidin ma juba lendama, sest ringi peal kiskus kelk kangesti väljapoole. Ei läinudki kaua, kui ma juba kápuli maas olin. Teised lapsed pidasid viristise kinni ja ma ronisin uuesti kelgule. Nüüd läks sõit päris hästi. Kui kõigil sõiduhimu täis oli, hakkasime koju minema. Öhtu jõudis ja ilm läks üsna pimedaks. Kodutee peal käies oli niisugune tundmus, nagu oleks ma praegu viristise kelgul, mis kiirelt edasi tormab.

Meeri

Märkus: viristiseks nimetati minu kodukandis jääkarusselli. – H.T.

Paula Hõbe (Huvikeskus Kullio arhiivist)

PIME ÕHTU

Marta Velda Loos Uuemõisa Lasteaed-Algkoolist

Tulen kunstikoolist,
juba täitsa pime...
Kaasas söögipoolist –
komm nimega Lime.

Keegi tuleb vaikselt –
tal must kapuuts ja rüü.
Ruttu möödun vaiksest –
ja järgnev on vist minu süü.

Ta keeras minu poole (no tore!)
ja paljastus ta nägu.
See oli Oi, KUI KOLE!
Ärkasin... See oli unenägu!

KEVADISED MÕTTED

Maarja-Liis Mardim Kehra Gümnaasiumist

Me paljalt ringi jookseme
ja kevadlõhnu naudime.
Tore on, et kevad tuli,
kahju ka, et talv on läbi.

Talvel omad rõõmud olid –
eriti, kui lumi tuli.
Teed kõik valged, puhtad olid,
nüüd on palju vett ja pori.

Linnulaulu kuulda on,
aga ojas krooksub konn.
Kevadel on väga tore –
varsti lõpeb koolimure.

RIIDED

Eneken Kukk
Viijandi Paalalinna Gümnaasiumist

Riidekapis pluusid, püksid,
pole kunagi nad üksi.
Kapis vahel hullumaja,
ei saa riideid, mida vaja.
Riided punased ja lillad –
võid neid võtta ükskõik millal.
Kui sa tahad, tule proovi,
võta seda mida soovid!
Riideid kapis pole vähe –
topi mõned kas või pähe!

REIS

Kait Tetsmann Kildu Põhikoolist

Mitmes riigis olen käinud,
palju kombeid olen näinud.
Kohtasin ka Vene tsaari –
tema mantel oli maani.

Leelo Tungal

HABEMIKUD

Kas lapselegi kasvada
võib valge habe ette?
Jah, võib, kui iseseisvalt ta
sööb hoolega spagette.

Kui habe muutub punaseks,
ons lapsel mingi viga?
Ei, talle meeldivad vist, eks? –
spagetid ketšupiga!

ARTE GÜMNAASIUMI NÄITUSELT „LOOMARIIGIS“

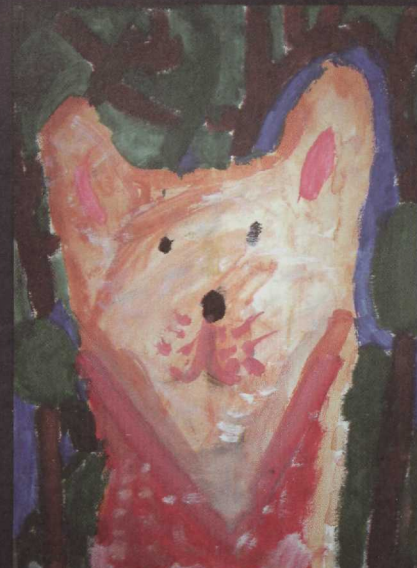
GALERII

Kati Karussaar

Annemar Soon

Carmelo Anhelis Tiidemann

Anu Trei

Reijo Roos

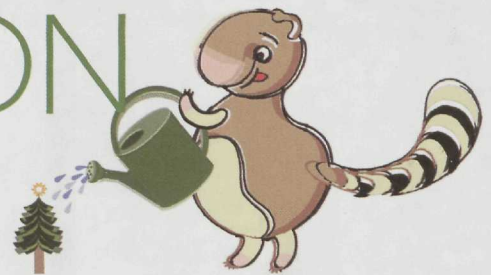

Liia Lotte Tarmas

AASTA PUU ON ÕUNAPUU

Mai Zernask

Nähka nosis mõnuga õuna – ja mis saabki põhjamaal veel paremini maitsta kui oma aia õun!

„Juulimemm, kas õunapuud on igal pool ühtemoodi?” tahtis Nähka teada.

„Ei, kullake, meil on aed-õunapuu ja looduslikult haruldane mets-õunapuu – viimane kasvab Eesti lääneosas ja on looduskaitse alune taim,” selgitas memm.

„Kas meie aia õunapuud on sinu ja taadu istutatud?”

„Meie aias on igas vanuses õunapuid, küll minu ema ja vanaema – vanaisa istutatuid ja ka päris noorukesi,” vastas memm ja ta mõtted lendasid aega, kus ta aru pidas, milliseid õunapuid peaks kasvatama, kas „Valget

klaarõuna”, „Suisleppa” või „Krügeri tuviõuna” suveõunaks ja kas „Liivi kuldrenetti” või „Sügisjoonikut” või „Sõstrarosad” sügiseks? Kas valida talveõunaks „Liivi sibulõun” või „Tellissaar” või „Talvenauding”? Õunakoogiks vajati ka haput „Antonovkat”.... Memm meenu-
tas, et aeda istutati vanasti nii palju õunapuusorte, kui palju on peres liikmeid, ja lisaks veel üks – külaliste kostitamiseks.

„Kas õunapuud kasvavad üle maailma igal pool?” katkestas Nähka memme jutulõnga.

Memm pajatas: „Õunapuu on meie parasvöötme kõige vähenõudlikum viljapuu. Botaanikud räägivad

paljudest õunapuuliikidest nagu madalast, verevast, ploomilehisest, mägiõunapuust ja paljudest teistest, üldse kokku kõneldakse 40 liigist. Aed-õunapuu nime alla loetakse ülemaailmselt vähemalt **7500** kuni **10 000** õunapuusorti. Sordid on kauges minevikus ja tänapäevalgi tekkinud õunapuu looduslikest liikidest. Samas aga võime meiegi metsades kohata kõrvuti nii aed- kui mets-õunapuud. Taimeteadlased peavad kultuursortide üheks esivanemaks mets-õunapuud ja oma levilaga ulatub see liik ka kõige kaugemale põhja. Eestis on see liik looduskaitsealune, kasvades Saare-, Muhu- ja Hiiumaal ning läänerannikul. Meie suurim mets-õunapuu kannab nime Oti mõtsik ja kasvab Viljandimaal Karksi vallas.

„Oi, kas õunapuud on väga vanad puud?” tahtis Nähka teada.

„Jah, muidugi: mõned teadlased arvavad, et õunapuid kasvatati kõige varem juba 7000 aastat tagasi Indias, Pakistanis ja Hiinas, teised aga ütlevad, et hoopis 5000 aastat tagasi Babüloonia ning kolmandad väidavad, et 2400 aasta eest Vanas Kreekas. Keskajal kasvatasid õunapuid peamiselt mungad kloostriaedades. Õunakasvatuse õitseae oli 16. sajandil, kui tunti 32 sorti, ja nüüd teatakse umbes 10 000 sorti. Meie päevil on Eestis ametlikult tunnustatud ligi 70 sorti. Õunakasvatusest Eesti aladelt on kirjalikke andmeid alates 13. sajandist, ja ikka kloostrite juurest. 1267 andis Taani kuninganna Margarita nunnadele üle tsistertslaste kloostris koos hoonete ja aiaga. Eestikeelses kirjasõnas on õunapuust juttu 17. sajandil, aga juba aastal 1778 sai osta Tallinnast õunapuude istikuid – ja ikka neid tuntud *sibulõunu*, *renetiõunu* ning muid. **Üldse ulatub aed-õunapuu ajalugu Eestis umbes 800 aastani.**

Kreeka mütoloogia järgi lõi õunapuu **viljakuse jumal Dionysos**. Õunapuu ladinakeelne nimi on *malus* ja see sõna tähendab nii õuna kui ka kurja ja pahet. Ilmselt sellest on ka sündinud legend, et just õunapuu oli Eedeni aias hea ja kurja tundmise puu, kelle vilju Aadamal ja Eval oli keelatud süüa. Piltidel, mis kujutavad madu Eedeni aias Eevat ahvatlemas, on tihti kujutatud Eevat õunaga, mida ta pakub Aadamale. Just õunapuud peetakse üheks maailma vanemaks kultuurtaimeks.”

„Mis on maailma kõige kuulsam õunasort?” päris Nähka.

„Nähkake, nii palju kui on inimesi, on ka maitseelistusi!” sõnas Juulimemm. „Kõige populaarsemad maailma õunasordid tänapäeval on „McIntosh”, „Golden Delicious”, „Jonathan”, „Cortland” jt. Õunakasvatuses on maailmas esikohal Hiina ja teisel USA. Palju kasvatavad õunu ka Türgi, Iraan, Poola ja Prantsusmaa.

Lisaks headele maitseomadustele, mistõttu valmistatakse rohkesti mahla, veini, siidrit, kompotti, püree-

sid, džemmi, on õuntel ka head raviomadused. Rahvameditsiinis kasutatakse õunapuu vilju, õisi, lehti, pungi, koort ja ka juuri. Õunad teevad head südamele ja aitavad organismist tursete puhul vett välja ajada. Välispisidelt saab riivõunaga ravidat halvasti paranevaid haavu. Vanasti, kui talus õunapuu õitses, pandi tekid puule alla. Õied, mis alla kukkusid, korjati tee jaoks. Õunaõitest saab väga hea tee. Vanarahvas räägib veel nõnda: „Soolatüikaid arstitakse seega, et hõerutakse hapu õunaga, viimast visatakse selle peale sõnniku, et rutem ära mädaneks, mispeale soolatüigas iseenesest ära kaob.”

Põletikud pidid ära kaduma, kui kibedaid õunu süüa, ja õun aitab ka kehvveresust ravidat. Õunapuu puitu kasutatakse aga tiseritöödel ja skulptuuride valmistamisel.

Nähka mugis juba ei tea mitmendat õuna ja tundis ennast tõelise õunatargana.

„Mida sa seal muheled?” uuris Juulimemm „Ma mõtlen oma mõnusaid õunamõtteid, nimelt olen kuulnud sedagi, et Ameerikas on ka oma **Suur Õun** ehk Big Apple ja see on nimelt New York. Selle nime andsid talle muusikud ja artistid, kuulutades linna oma tähtsaimaks esinemiskohaks aastatel 1920 – 1930. Enne seda kasutati Big Apple'i nime hobuvõiduajajate poolt, viidates seal pakutavatele võimalikele suurtele auhindadele. 1971. aastast alates, tulenevalt linna meediakampaaniast, on Suure Õuna nimi linnale üsna ametlikult külge poogitud ja loodud on uhke kuvand punastest värvikatest õuntest, kontrastina hallidele ja süngena mõjuvatele kivimassiividele. Kuna suurlinnas on kõik suur – võidusõiduratsanike rajad ja auhinnad, meelt lahutav publik ja kuulsusesära, siis sobib seda kauget meretagust linna kõige suuremaks õunaks pidada. Oo, ja peale selle saab veel õunte eest leiutada ilusaid poisslapsenimesid, nagu kunagi Toots „Kevades” tegi!” jagas Nähka memmele oma tarkust.

TUTT VART

Kirjutas ja pildistas **Peep Veedla**

Tuttvart on mustvalge lind. Nii paistab eemalt. Kui teda lähemalt silmitseda, märkame kõigepealt kollast silma ning seejärel ka musta sulestiku erinevaid sinakaid-pruunikaid toone. Emalinnul ju valget polegi – ja ega tegelikult ka musta mitte, pigem ongi tema hoopis tumepruun. Ja toredat longus tutti näeme ka alles lähemal vaatlusel. Tutiga linnud on toredad, tutt mõjub alati positiivselt.

Aprillis hakkavad tuttvardid hästi silma, sest rände ajal on neid palju. Ka talvel oli ju mõnisada tuttvarti Eesti vetes olemas, aga kusagil avamerel. Nüüd on neid

kümneid tuhandeid ja seetõttu hakkavad ka hästi silma, eriti kontrastsed isalinnud oma valgete külgedega. Neid jätkub lisaks merelahtedele ka järvedele ja jõgedele, samuti suurvee ajal tekkivatele veeväljadele. Siin veedavad tuttvardid pikalt aega, kuni lõpuks suur osa neist põhjapoolsetele pesitsusaladele suundub.

Need 4000 – 6000 tuttvardipaari, kes Eestimaale pesitsema jäävad, valivad omale pesitsuskoha välja alles mai teisel poolel või veelgi hiljem. Ei ole neil kombeks pere-eluga kiirustada, aprillis ja mai esimesel poolel veedetakse lihtsalt koos mõnusalt aega. Kui

rohi juba piisavalt kõrgeks kasvanud, on sinna sisse ka hoopis lihtsam oma pesa ära peita. Olgu see siis jõe-, järve- või merekaldal või koguni mõnel väikesaarel, tuttvardiema tunneb end kõige turvalisemalt mõnes naerukajaka- või tiirukoloonias. Ilmselt suudab ta seda kohutavat kolooniate lärmi hästi taluda, turvatunne kaalub lärmi üle. Haudumiseks kulub tal ligi kuu aega.

Tuttvardil on mune palju, nagu partidel ikka. Kuni 15 väga suurt muna. Ebatavaliselt suurt, võrreldes linnu enda mõõtudega. Annab neid ikka haududa!

Ja vaid mõne tunni möödudes koorumisest suudavad need tublid tibud juba sukelduda. See oskus on vajalik ennekõike toidu hankimiseks, aga ka vaenlaste eest varjumiseks.

Aga vardiema kitkub endalt pesavooderduseks udu-sulgi, et munad ikka soojas oleksid ning juuni lõpus kooruvadki toredad tumedad kollakate tiivakestega tibud. Õige pea on nad juba ema sabas merel või järvel või jõevoogudes. Ja vaid mõne tunni möödudes koorumisest suudavad need tublid tibud juba sukelduda. See oskus on vajalik ennekõike toidu hankimiseks, aga ka vaenlaste eest varjumiseks. Toiduks on tuttvartidele mitmesugused veekogu põhjast leitavad selgrootud loomakesed, nagu karbid, teod ja putukate vastsed. Aga lihatoit üksi jääks üksluiseks, ikka

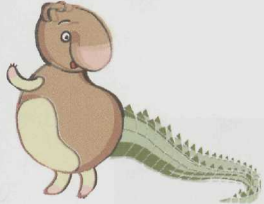
napsatakse salatiks ka veealuste taimede hapramaid osi.

Kui tibudest augusti lõpuks noored vardid on kasvanud, on nad esialgu kõik tumepruuni sulestikuga nagu vardiema. Ja mis seal salata, ka juulis merele sulgima kogunenud vardiisad on pärast sulgimist pruunid, vaid tiivaküüdis on valge. Nii et sügisel tuttvarte ära tunda enam nii lihtne polegi kui kevadel. Aga üks kevadel ole kõik linnud ilusamad kui sügisel – see on ju pulmaaeg ja just siis kantakse parimaid ülikondi. Ega sügisel olegi vartidel hea liiga silmatorkav olla, sest igal aastal 20.

augustil algaval linnujahihooajal on vartidel liiga palju võimalusi jahisaagiks langeda. Mida saab vaene vart parata, et ta liha inimestele maitseb? Kuni novembrini, mil suurem osa tuttvarte meilt oma talvitusaladele Lääne-Euroopasse lendab, tuleb neil ettevaatlik olla, sest jahihooaeg kestab.

Õnneks on praegu, kevadel, tuttvartidel muretum aeg, hakkama peab saama üksnes looduslike vaenlaste ga. Nii võib kuulda isavarte rõõmsalt lennul vilet laskmas ning emavarte omal moel kärisevalt vastamas: ärr ärr ärr. Tundkem koos vartidega kevadest rõõmu!

HAMBAMEHI LEIDUB KÕIKJAL

Aleksei Turovski

Aprill on teadagi naljakuu ja naljahammastel on nüüd mõnus nalja visata. Miks naljasõpru on hakatud hambameesteks või naljahammasteks kutsuma? Küllap sellepärast, et nad panevad oma jutuga teisi lõbusasti hambaid näitama. Loomariigis ei pruugi hammaste paljastamine teadagi teisi naerma ajada... Triibu-Liine palus meie heal sõbral onu Aleksil kõnelda mõnedest loomariigi hambameestest.

Üpris omapäraste hammastega uhkeldab troopilistes ookeanivetes elutsev **papagoikala**. Oma rohkeid hambaid ei hakka ta varjama – need asuvad tihedalt kokkupakituna ta näos justkui linnunokk. Selle „noka” järgi on papagoikala oma nimegi saanud. Hambad kasvavad sel kalal pidevalt – nendega peenestab ta kivikoralle, tootes aasta jooksul suurel hulgal liiva.

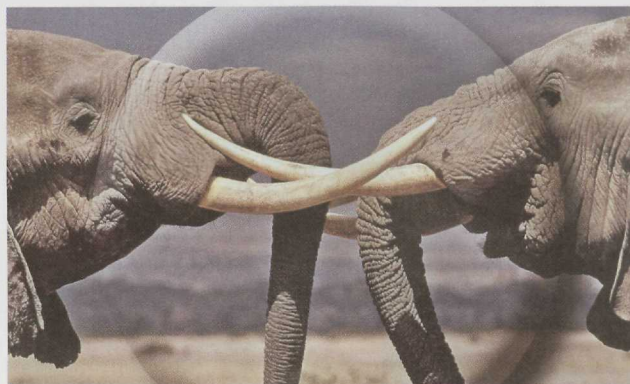
Mörtsukhai (ladinakeelse nimega *Carcharodon carcharias*) hambad oleks nagu lapsekäega joonistatud. Tegelikult on lapsemängust asi kaugel: tegu on 4–5 cm pikkuste väga teravate hammastega, mille taga on

kasvamas varukikud, mis on valmis murdunud või väljakukkunud hambaid kohemaid asendama. Kui hai on oma hambad ohvrissse löönud, siis raputab ta pead, et suuremaid lihakantsakaid välja rebida.

Jõehobu võimsaid, kuni 60 cm pikkusi silmahambaid vaadates võiks tedagi murdjaks pidada, kuid tegemist on hoopiski tubli taimetoitlasega. Soliidseid ham-

baid vajab jõehobu selleks, et krokodille eemale peletada ja – mis seal salata – ka oma südamedaamist teiste jõehobuhärrade eemalhoidmiseks.

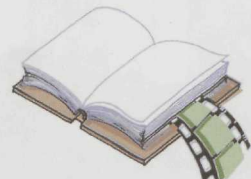

Elevantide puhul kõneldakse vahel eksikombel, et neil on uhked kihvad. Tegelikult tähistatakse sõnaga „kihv” silmahammast, elevantidel on aga hoopiski **võhad**. Aafrika elevantide puhul on ka emasloomadel võhad olemas, aasia elevantidel on need aga ainult isastel. Aasia elevantid elavad nimelt metsas, kus pole veega probleeme – troopilises metsas on alati süüa-juua. Aafrika elevantid peavad savannides elutsedes valmis olema pikkadel põuaperioodidel 3–4 meetri sügavusi auke kaevama, et veesooneni jõuda. Võhkadega saab ka suuri puid juurida. Suuõones aga on elevantidel hoopis teistsugused, suured ja siledad hambad, mis töötavad nagu isevärki veski, jahvatades peeneks puukoort ja lehti.

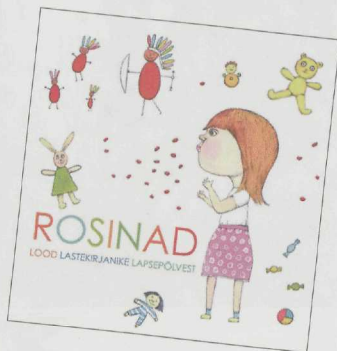
Aga leidub ka loomi, kes saavad suurepäraselt hakkama ilma hammasteta. Üks neist on **suur-sipelgaõgija**. Tema pistab iga päev kinni mitukümmend tuhat putukat, kuid hammaste puudumist

korvab suur-sipelgaõgijal poole meetri pikkune, kleepuv ja kidaline keel. Pruugib ainult keel sipelgapessa susata, kui sipelgad ise selle külge kleepuvad.

Rosinaid kaugemast ja lähemast minevikust

Ilona Martsoni koostatud kogumikku „Rosinad“ on kindlasti huvitav lugeda nii lastel kui ka emadel-isadel, õpetajatest rääkimatagi! Alapealkiri „Lood lastekirjanike lapsepõlvest“ ütleb kohe ära, et tegu pole mingi kokaraamatuga. Või natuke ehk ikka on: sellest raamatust saame teada lugusid sellest, kuidas küpsesid lastekirjanikud väikesest Jaan Rannapist, kes oli kraapsu tegemisel kohmakas, Ilmar Trullist, kes oleks äärepealt keldripoee võist tühjaks ostnud, Piret Rauast, kes kogus kissellirosinaid pöske, et neid unefunni ajal mõnusasti mugida... Raamatus pajatavad oma jutte nii noored, keskealised kui ka juba üle poole sajandi laste seas tuntud kirjanikud. Kõik need jutud on kunagi Tähekeses ilmunud, kuid raamatukaante vahele koondatult on neid veelgi vahvam lugeda. Seda enam, et iga loo juures on selle autori tutvustus koos lapsepõlvefotoga ja hulk ilusaid illustatsioone. Raamatu kirjastas **Petrone Print**.

Muinasjutt, mis mõeldud kõigile

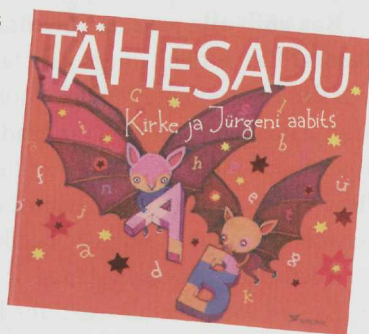
Mõned lapsed tikuvad arvama, et muinasjutud on mõeldud ikka ainult mudilastele – neile, kelle voodi ääres käib Une-Mati oma liivakotiga. Kuid tegelikult on läbi aegade loodud ka selliseid muinasjutte, millest saavad kõige paremini aru just suured inimesed.

Mihkel Ulmani „Muinasjutt printsist, kes kaotas näo“, on just seda sorti raamat. Küllap ka mudilased võivad kuulata lugu prints Belartist, kes põngerjana tundis kõigist asjadest kõige rohkem huvi peegli vastu, ning naaberrigi kuningatütrest Eliserist, kelle süda kuulus juba maast-madalast Belartile. Kuid kõige paremini mõistavad Belarti lugu kindlasti teismelised ja noored, kes otsivad oma kohta elus. Mis sellest, et igaühe ellu ei satu võlureid... Muinasjutu, mille ilusad ja samapärased illustatsioonid tegi kunstnik **Jüri Mildeberg**, andis välja kirjastus **Elmatar**.

Abiks ja rõõmuks tähetarkuse tagaajajatele

Väikeõele või –vennale, kes alles lugemisekunsti õpib, kirjutab **Jürgen Rooste** kena luuletuste kimbu, ning palus **Kirke Kangrol** iga salmi juurde üks ilus pilt joonistada. Sel kombel saigi kirjastuse Koolibri tiiva all valmis lõbus ja värvikas mänguaabits nimega „Tähesadu“. Naljakuul võiks lugeda N-tähe juurde kirjutatud salmi.

„Narrid pole naljakad ja nunnumeeter pole nummi!“
nii nähvas ninatark ning näppis närimise kummi.

Jumalad, kangelased, kaunitarid

Vendade Stepanidiste raamat „Iidsete aegade lood I“ kingib lugejale legende ja müüte muinasaja Kreekast. Kes soovib, võib neid lugusid lugeda kui põnevusjutte, kuid iidseid müüte tasub uurida kõigil, kes soovivad ennast kodus tunda nii kunstimuuseumides kui kirjanduses. Antiikajaloo tundmine peaks kuuluma iga inimese hariduse juurde. Vanadel kreeklastel oli oma ettekujutus nii maailma tekkimisest kui ka jumalate osast inimeste käekäigus. Kas sina tead näiteks seda, et Euroopa sai oma nime kreeklaste legendi kohaselt idamaiselt kaunitarilt nimega Europe, keda peajumal Zeus tahtis meelitada enda juurde? Et oma soovi teoks teha, muutis Zeus end ilusaks valgeks härjaks, kelle turjale Europe pahaaimamatult istus. Kuigi Zeus oli Olümpose valitseja, peajumal, käitus ta tihtipeale vägagi inimlikult – nii heas kui ka halvast mõttes... Ka siis, kui kõik lood korraga meelde ei jää, tasub „Iidsete aegade lood“ endale koju hankida – vajaduse korral saad raamatust jälle oma teadmisi värskendada. Müüdiraamatu andis välja kirjastus Tammerraamat.

LAHE VAHETUND

Vahetunni ajal mängitakse lossisaalis tohtu hoogsat „Ketikulli“.

Maire Sirel, tervisepsühholoog

PUURMANI GÜMNAASIUMIS

Lossi lapsed. Puurmanis on koolihooneks päris **tõeline loss**. Krahv **Ernst Gotthard von Manteuffeli** aastaks 1881 valminud **mõisaloss** on Eesti üks kaunimaid ja suursugusemaid neorenessansslosse. Krahvikodu tehti kooliks **1923.** aastal ja on olnud **õppimislossiks** tänaseni. Puurmanist pärit kirjanik

Asta Põldmäe tunneb oma mälestustes rõõmu: „On ime, et kool selles majesteetlikus hoones ikka on alles ... et üha uued ja uued lapsed võiksid saada kaasa

sisenduse üllast ümbrusest. Olla **lossi lapsed.**”

Luksuskool! Sõna „luksus“ tähendab tavalist elustandardit ületavat toredust. Sellises mõisalossis õppimine on seega luksus. Kooliruumide luksuslikku ilu ja toredust ei jõua sõnadega kirjeldadagi. Seda peaks igaüks ise oma silmaga nägema! Lisaks loodusilu – kool paikneb **Pedja jõe kaldal** ja ümberringi laiub suurejooneline prantsuse ja inglise stiilis kujundusega liigirikas **lossipark**. Puurmani kool on **Eesti Mõisakoolide Ühenduse** liige ja lisaks ajaloo hoidmisele saab seda imeilusat paika ka huvilistele laiemalt tutvustada.

Õpilased ise on õhinal giidiks. On,

midagi külalisele näidata. Kooli saal on pehmetes liivatoonides marmoreeritud seinatahvlitega, laes lühtrirosetid, lilleõied ja vanikud, ümber ruumi jookseb kilpide ja palmiokste võöt, akende kohal loorberipärjad, ustel kullatisetriibud, pärjad ja tõrvikud... Vanakreeka joonia stiilis sammaste alt viib saalist otsetee talveaeda. Seintel on näha enam kui **130 aastasi**, juba mõisa ehitusaegadel paigaldatud **tapeete**, mis on ajahambale uskumatult hästi vastu pidanud. Krahvi kunagises kabinetis on klassiruum. Õpetajate päralt on lillevanikute, roosi- ja merikarbimotiividega kaunistatud krahvinna toad. Kunstiajaloole lisaks saame teada ka **Besti Vabadussõja ajaloo**st, kuna just Puurmani lossist alustas võitlusteed sõjakangelane **Julius Kuperjanov** oma väesalgaga.

Kas võib olla mossis või kössis, kui sa õpid lossis? Vaevalt küll! Sirge rüht ja väarikas olek kuuluvad ilu ja suurejooneline interjööri kokku. Kõrged laed ja kõigist akendest avanevad kaunid loodusvaated tiivustavad mõttelendu. Mustrilised parkettpõrandad lisavad liikumislusti. Vahetunni ajal mängitakse lossisaalis tohtu hoogsat „Ketikulli“.

Ketikulli kirjeldab 4. klassi õpilane **Kirke Kuiv:**

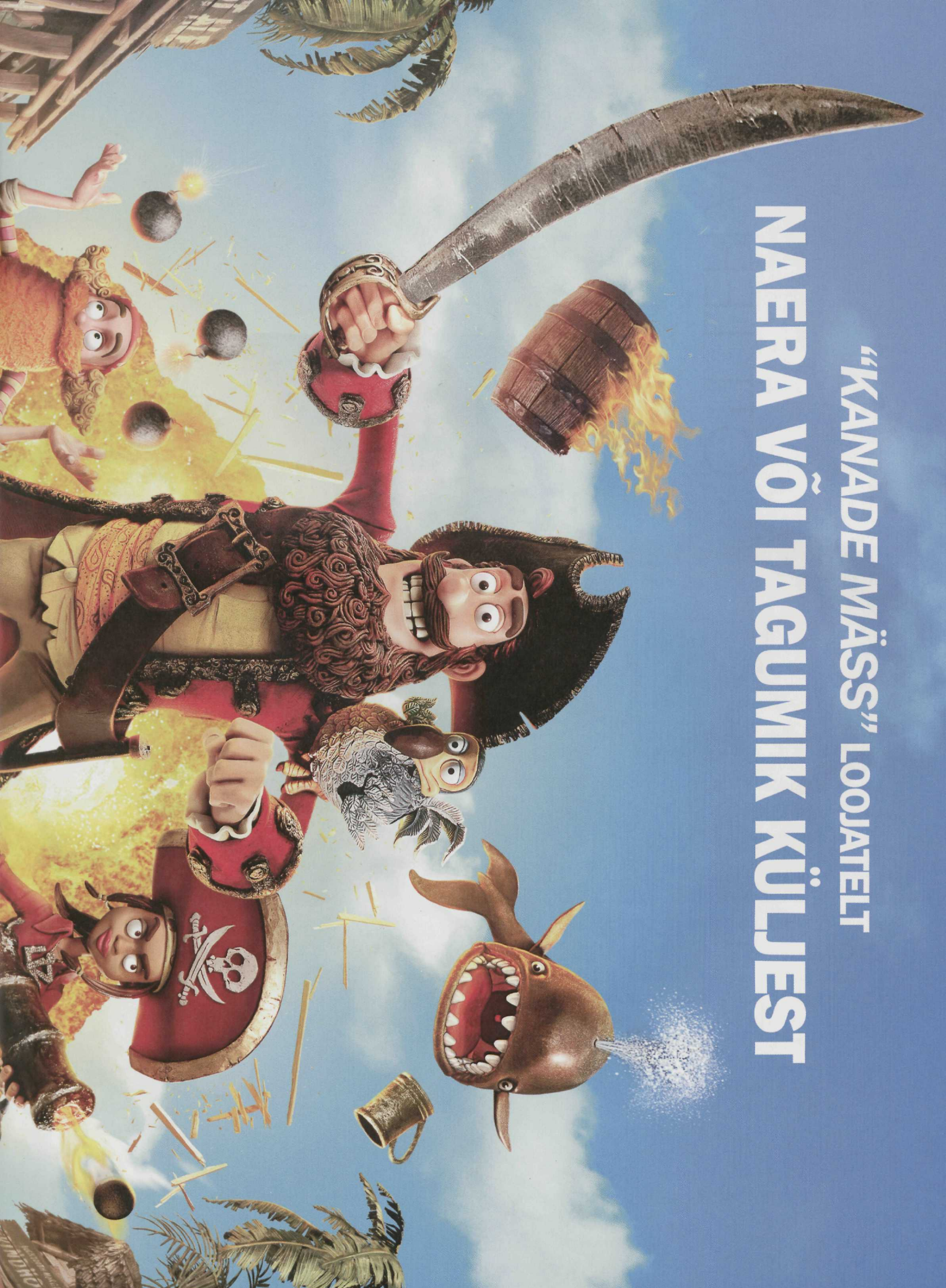
Lapsed valivad endi seast ühe KULLI, kelle ülesandeks on püüda kinni üks laps, kellel ta võtab käest kinni, et hakata teisi lapsi püüdma. Mitme püüdmise järel tekib pikk lastest koosnev kett. Püüda saavad mõlemad ketiotsa lapsed. Kui jooksu käigus kett katkeb, siis püüda ei saa.

Mäng lõpeb siis, kui kõik mängusolijad on kinni püütud. Kui mängus osalejaid on palju, võib teha kaks KULLI, kes hakkavad lapsi püüdma.

“KANÄDE MÄSS” LOOJATELT

NAERA VÖI TAGUMIK KÜLJEST

OTT LEPLAND

HEALAPS

EESTI
KEELES!

PRAADID!

3D

COLUMBIA PICTURES AND SONY PICTURES ANIMATION PRESENT AN AARDBMAN PRODUCTION "THE PIRATES! BAND OF MISTIS" CO-DIRECTED BY JEFF NEWITT

MUSIC BY THEODORE SHAPIRO
EXECUTIVE PRODUCER VARLA SHELLY

★
Aardman
Sony Pictures
Animation

BASED UPON THE BOOK "THE PIRATES! IN AN ADVENTURE WITH SCIENTISTS" BY GIDEON DEFLE
SCREENPLAY BY GIDEON DEFLE
PRODUCED BY PETER LORD

ThePirates-Movie.net

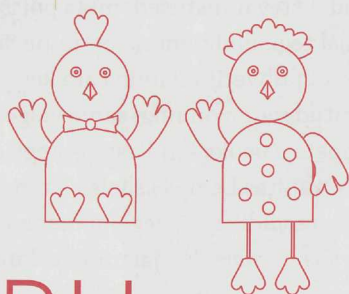
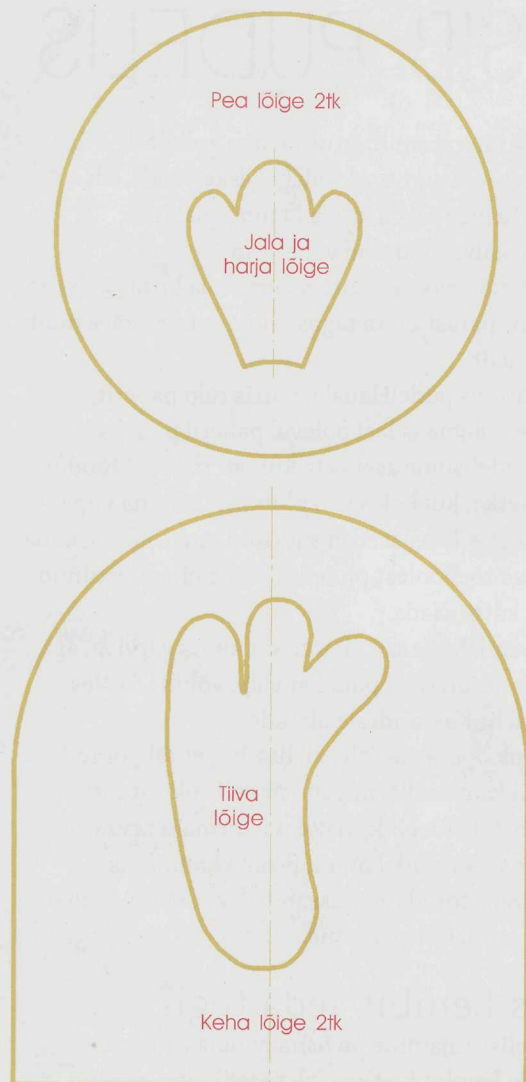
DIRECTED BY PETER LORD

KINODES 6. APRILLIST

SONY
make.believe

TIBU

Lully Gustavson

Toks ja toks, toks ja toks,
Juba käiski koks ja praks.
Sinu muna katki lõin,
Nii ma mängu võitjaks sain.

Jälle on käes pühalikud, kuid samas lõbusad, värvikad ja põnevad, paljude nimedega pärjatud ülestõusmispühad.

Seekord muuda pühad üllatuslikumaks munatibudega. Neid munatibusid võiksid meisterdada palju ja erineva kujundusega.

Lõika minu lõigete järgi viltriidest või fliisist välja kaks pea- ja kaks kehapoolit. Õmble need kokku nõopaugupistega. Pea täida mahulise vatiiniga. Jalad ja tiivad paiguta igale tibule omamoodi. Proovi kasutada ka värvilisi sulgi. Tibu peab olema nii suur, et muna poolenisti tibu sisse ära mahuks, kuid leia ka muid kasutamise võimalusi.

Soovin sulle rohkete toredate ettevõtmistega meeldejäävaid pühi!

IMEMUNA PÜSIB PUDELIS

Mustkunstnik **Ande**

Trikk

Kevad oli jõudnud Potistesse ning koolilapsi rõõmustasid lähenevad pühad ja suur reede, kui sai koolist terve päeva vabaks. Potiste koolis toimus munade romuralli (ehk munade koksimine), aardejaht (koolimajja peidetud šokolaadimunade otsimine vihjete järgi) ja munade iludusvõistlus. Viimase tarbeks andis kunstiopetuse õpetaja Kleebika lastele ülesandeks tuua kooli mõni enda poolt kaunistatud muna.

Kassandra aga oli koduse ülesande täiesti ära unustanud. See meenus tüdrukule alles koolis teiste laste kirevaid mune nähes. Siis oli aga juba hilja – kunstiopeetus oli kolmas tund ja kahe vahetunniga ei jõuaks värv kuivadagi, maalingu tegemisest rääkimata. Kuna muna eest sai ka hinde, muutus Kassandra üsna murelikuks. Tüdruku murelik ilme ei jäänud Lembitul märkamata ja esimese vahetunni jooksul uuris ta Kassandralt välja, miks too nii nukker on. Äkitselt tuli poisil hea idee.

„Mul on üks mõte – vaja ainult mõned ettevalmistused teha,“ ütles Lembit ja tormas klassist välja. Tagasi jõudis poiss napilt enne tunni algust. Olles julgustavalt

Kassandrale naeratanud, istus ta oma kohale. Kassandra ei suutnud aga kuidagi keskenduda, nii väga tahtis ta juba teada, mida Lembit plaanib.

Lõpuks saabus oodatud vahetund.

„Ma käin korraks ära!“ ütles Lembit ja lipsas klassist välja. Minuti pärast oli ta tagasi, hoides ühes käes muna ja teises pudelit.

Lembit asetas pudeli lauale, võttis tüki paberit, süütas selle põlema ja lasi põleval paberil pudelisse kukkuda. Pudeli suule asetas ta kiiresti muna. Mõõdus vaid paar hetke, kui kõlas vali plõmps! ja muna vupsas pudelisse. Klassikaaslased ei suutnud oma silmi uskuda. Muna oli aga tõepoolest pudelis ja seda ei õnnestunud enam sealt kätte saada.

„Ütle õpetajale, et sa küll tahtsid muna värvida, aga sul ei õnnestunud seda pudelist välja võluda,“ ütles Lembit pudelit Kassandrale ulatades.

Nii tüdruk õpetajale ütleski, lisades, et tal polnud piisavalt pikka pintslit, millega pudelis olevat muna värvida. Õpetaja Kleebika hakkas naerma ja arvas, et ümber muna olev pudel on niigi kena kaunistus.

Ja mis kõige toredam: Kassandra sai oma värvimata muna eest hindeks priske viie.

Kuidas Lembit seda tegi?

Muna pudelisse ajamine on üsna populaarne katse. Muna, mida Lembit kasutas, oli tegelikult keedetud ja kooritud. Ettevalmistused, mida poiss esimese vahetunni ajal tegi, olidki muna ostmine ja selle puhvetisse viimine, et puhvetitädi muna ära keedaks.

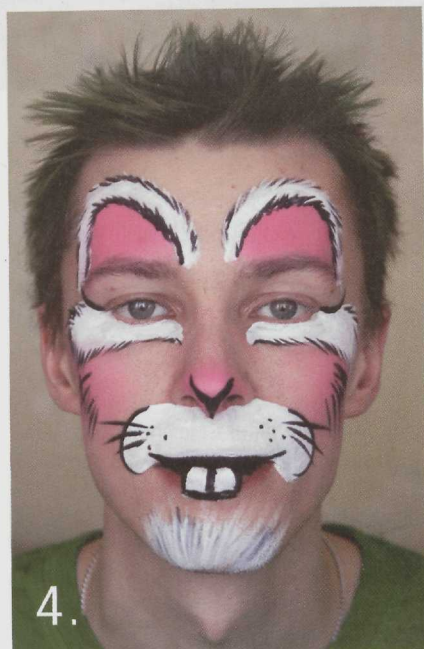
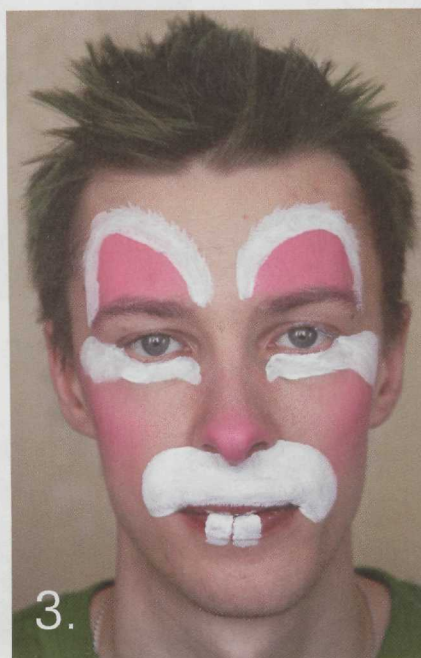
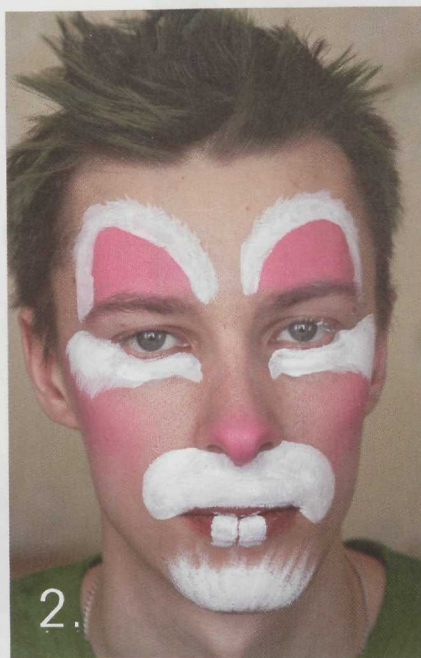
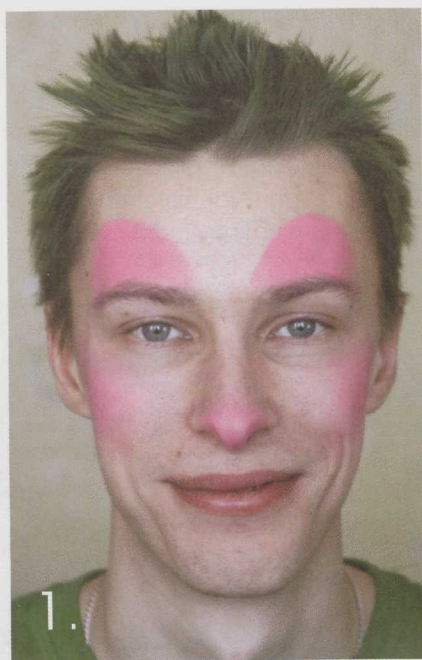
Kooritud muna on niigi sama valge, nagu munakoos, ent et õpetaja usuks kindlasti, et tegu on koorimata munaga, vajutas Lemps sellele ka templi. Selle jaoks joonistas ta vildikaga peegelpildis templi kustukale ja vajutas siis munale. Nii jäi munale kujutis, mis oli päris templiga väga sarnane.

Lembitu kasutatud pudeli kael oli veidi väiksem kui muna, väga kitsa kaelaga pudel ei sobi. Tegelikult toimus edasi kõik nii, nagu klassikaaslasedki nägid – Lemps pani pudelisse põleva paberitüki, mis soojendas pudelis olevat õhku. Soojenedes aga õhk paisub ja nii valgus osa õhust pudelist välja. Kui paberitükk kustus, õhk jahtus, tõmbudes seejuures kokku ja imedes pudeli suule pandud muna pudelisse.

Kui sa tahad pudelis olevat muna jälle kätte saada, siis on vaja muna pudeli suule kallutada ja pudelisse puhuda. Ole aga ettevaatlik, muna lendab pudelist sulle otse suhu.

Väike vapper jänes

Iris Müntel

1. Võta švamm ja roosa värv ning toonita sellega kõrva sisemused, ninaots ja põsesarnad.
2. Võta pintsel ja maali valge värviga kõrvapealsed, silmaalused, mook ja hambad.
3. Et jänes tõsiselt võetavam välja näeks, lisa ka lõua otsa natuke värvi.
4. Võta peenem pintsel ja must värv, millega tee piirjooned, joonista välja vurrud ja maali nina. Et tekiks karvasema kasuka mulje, võid natuke musta lisada ka lõua otsa.
5. Tundub, et see jänes ei vii kellelegi mune, vaid hakkab hoopis porgandit sööma... Või ei, siiski mitte, ta hakkab hoopis oma sõrme sööma! Vaat nii võib juhtuda, kui värvida sõrm oranžiks ja maalida sellele roheline „saba“. Kui lisad porgandile kerged triibud, ongi jänes petetud.

Lihavõtted ehk kevadpühad on liikuvad pühad, mis langevad täiskuu pühapäevale ajavahemikus 22. märtsist 25. aprillini, pärast kevadist pööripäeva.

Munadepühadel, tavaliselt lihavõttehommikul, värvitakse loomulikult mune. Tänapäeval saab mune kaunistada spetsiaalsete kirkaste värvidega, vanasti aga kasutati selleks sibulakoori, vihalehti, sammalt, värvi andvaid taimi ja värvilist lõnga. Viimasega sai munadele toredaid triipe tekitada.

Peale tibude ja munade võib lihavõttehommikul näha ka jänesi, keda kujutatakse sageli ka kevadpühade kaardil. Kaardi asemel oleks palju vahvam ju hoopis ise jäneseks maskeeruda ja munakorviga sõbra ukse taha ilmuda – isegi kui sõbra juurde jõudmiseks on vaja (maa)kaardi abi. Usun, et rõõmu jaguks nii endale kui ka sõbrale ja tema perele. Rohkem maalinguid ja ka teisi minu töid näed aadressilt www.irisgrimm.net

KOKKA ISE

Sandra Vungi retseptid ja fotod

Kevad on käes! Mina küll ootasin teda juba väga-väga. Isegi kui talv jäi sel aastal kuidagi lühikeseks, on mul alati suur rõõm kevadet tervitada. Seekord pakun teile kaks „kiiksuga“ retsepti. Mõlemad oleksid justkui teada-tuntud toidud, aga valmistatud natuke teistmoodi. Tasub julgelt katsetada!

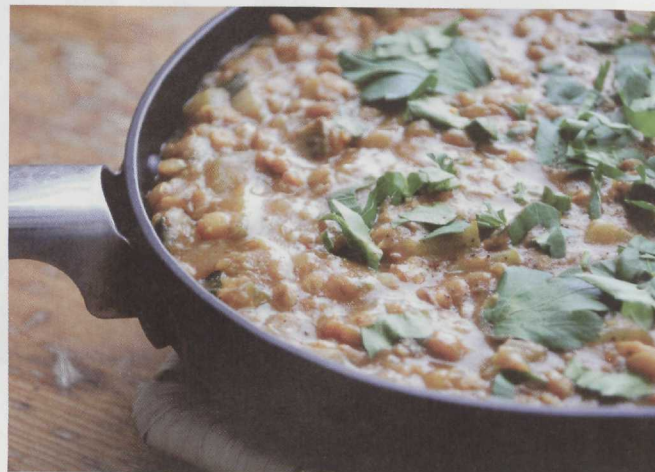
Ühepajatoit ahjus

Kõik meist on söönud ühepajatoitu ning eks igaühel ole selle toiduga omamoodi suhe. Minule on see alati väga meeldinud, sest köögiviljad on ju ääretult maitsvad ning pealegi kasulikud. See ühepajatoit on valmistatud aga hoopiski ahjus, mis teeb temast vana ja hea, aga uues kuues toidu. Kuna mul parasjagu kodus kaalikat ei olnud, kasutasin kõrvitsat. Soovitan katsetada erinevate köögiviljade ja erinevate ürtidega. Näiteks lisada lillkapsast ja/või paprikat või mis iganes kodus leidub. Minul sündis igatahes selline versioon.

Vaja läheb:

- 8–10 kartulit
- 2 suuremat porgandit
- veerand keskmisest kapsapeast
- 6 peotäit tükeldatud kõrvitsat
- 1 sibul
- 3 küüslauguküünt
- 8 spl õli
- 4 loorberilehte
- vastavalt maitsele soola ja pipart
- 2 spl kuivatatud tilli

Koori kartulid ja porgandid. Lõika kartulid pooleks ja porgandid ratasteks. Haki kapsas, kõrvits ja sibul. Aseta kõik ahjuplaadile ning lisa ka küüslauguküüned, õli, purustatud loorberilehed, sool, pipar ja kuivatatud till. Küpseta 180° C juures umbes tund aega, kuni köögiviljad pehmed. Juurde sobib näiteks ketšup või Felixi Kreeka kaste.

Lätse strooganov

Usun, et ka strooganov on siinsetele kokkajatele tuttav toit. Seekordne strooganov on aga natuke teistmoodi • valmistatud läätsedest (need on vahvad unustuse hõlma vajunud kaunviljalised!), aga maitseb suurepäraselt ning on ka väga toitev ja valgurikas.

Vaja läheb:

- 250 g läätsi (saadaval näiteks Maximas, herneste ja ubade juures)
- 1 sibul
- 2 hapu- või marineeritud kurki
- paar spl ketšupit või tomatipastat
- 1 spl hakklihamaitseainet (Maxima oma, rohekas pakendis, ilma ohtlike lisaaineteta)
- 1–2 spl köögiviljapuljongi pulbrit
- näpuotsaga jahvatatud musta pipart
- 2–3 spl täistera-nisujahu segatuna 150 ml külma veega
- 1,5 l vett

Vala 1,5 l keevasse vette läätsed ja tükeldatud sibul. Keeda läätsi, kuni need on pehmed. Lisa tükeldatud hapu- või marineeritud kurk, ketšup või tomatipasta, puljongipulber ja pipar. Keeda paar minutit. Lisa kiirelt segades täisterajahuvee segu. Lase veel minut podiseda ning valmis ta ongi. Söö näiteks kartulite, riisi, pasta või tatraga.

				sent	valguse poole lendav putukas	Ksenija Balta	musklid	window eesti keeles
				söögikoht				
				ilusa lauluga lind				
				Rooma number 49		Heino Eller		
				ronitaim		amper		
				Mercedes-Benz		Süd		ratta-
				Gerd Kanter		Ellen Niit		sõitja
söögi- nõu	sekund valetama; vikatit teritama	ilma teiste juuresolekuta, ilma teisteta	vanaaegne aerudega sõjalaev aina, ühtelugu					
Urmas Laansoo		härra						
Karupoeg ...				Andrus Kivirähk		teravili, millest tehakse leiba	tonn	
Kristjan				Buster Keaton			see tähendab	
väga nobe tohter			tarbetu					
Kalju Suur		Nord	lennuvõimetud linnud					
vinnid				teisipäev		Krõõt	raadius	
				...Oks baleriin		Värav! vene keeles	Madagaskari pikasabaline poolahv	
United Artists		nõiakunst						sina
		Astrid Reinla						
lohe Tolkieni teostes				koostis-osa				
				liiter				
jäme viiner						Ervin Abel		

MEIE VIKTORIINIVÕISTLUSELT

Lembitu mõistatus

#37
03.2012

Aprill oli üsna vesine kuu - just siis sulas viimanegi lumi. Enne, kui sulavesi leidis tee kanalisatsiooni, oli lastel mõnus porilompides laevukesi ujutada.

Lõpuks kadusid aga kõik porilombid kanalisatsiooni, nagu musta auku.

Kas sa aga tead, mis on kanalisatsiooni-kaevude kaaned justnimelt ümmargused, mitte näiteks kandilised?

Elmine mõistatus

Elmse mõistatuse lahendused on konksuga:

1) Liigutades number kahe üles ja muutes selle väiksemaks, saad võrduse $100 - 10^2 = 1$, mis on täiesti õige.

2) See matemaatiline sümbol on koma, sest 5,9 on tõesti suurem kui 5 ja väiksem kui 9.

Seekordse vastuseni jõudmiseks on aega terve kuu - lahendus koos uue mõistatusega ilmub järgmises ajakirjanumbris.

www.*MaagilineMaailm.net*

MINIVIKTORIIN LOODUSÕPETUSEST

1. Kuidas nimetatakse maailma pikimat jõge ja kus see asub?
2. Mis on maailma suurim järv ja millisel mandril ta asub?
3. Mis on maailma sügavaim järv?
4. Mis on maailma kõrgeim mäestik?
5. Mis on kõrgeim mäetipp maailmas ja missuguses mäestikus see asub?
6. Mis riigid on Eestile naabriks?
7. Mis on atlas?
8. Mida näitab legend kaardil?
9. Kes on meie rahvuslind?

Koostas Helina Rammul Puurmani Gümnaasiumi 4. klassist

KIRJU VIKTORIIN

1. Kes võitis Eestile kuldmedali kettaheites?
2. Milliselt telekanalilt tuleb saade „Ringvaade“?
3. Kust on pärit suusahüppaja Kaarel Nurmsalu?
4. Mis aastal võitis Eesti Eurovisioonil 1. koha?
5. Mille järgi on Ameerika lipule pandud tähed?

Koostas Keneli Pohlak Väike-Maarja Gümnaasiumi 4.b klassist

VÄIKE LOOMAVIKTORIIN

1. Mitu magu on lehmal?
2. Mitu hammast on lambal?
3. Kas elevant mäletab kõike?
4. Mitu varvast on kassil?
5. Kas hobune saab suu kaudu hingata?

Koostas Indrek Niinemets Väike-Maarja Gümnaasiumi 4. b klassist

Kristofer Gabriel, Anton (Vanalinnna Hoiduskaaleglum)

Paetiseeris **Jüri Paet**

JÜRIKUISEID PAETISME

Eestis on head kasvutingimused.
Kõige paremini kasvavad võlad.

Sibi kuulab kakafoonilist heliteost.
Külmaga tuleb naistel kananahk ihule,
meestel kukenahk.

**Tsiviilelanikud teenivad leiba,
mundrikandjad vormileiba.**

Eestis levinum näriline on näljarott.

Terves kehas terve vaim, torsos pool vaimu.

Vahel jäävad pikanäpumeestel käed lühikeseks.

Kunst kuulub kunstimuuseumile.

Mul on palju mõtteid, põhiliselt on need muremõtted.

**Kui naine tuleb poest nagu kaamel,
siis ta mees on eesel.**

Kuldsete kätega soss-sepp.

ELUTARKUST LAIAS MAAILMAST

**Naeratus on üks moodus, mis eristab
inimest loomast.**

Tervis on see, kui igalt poolt valutab, kuid teil
jätkub veel jõudu, et mitte arsti juurde minna.

**Suurim usaldamatus on see, kui surud
kellelgi kätt ja hiljem loed sõrmed üle.**

Jaapanlased püüavad kalu Venemaa
neutraalsetest vetest.

Võite rääkida aktsendita, küll ma aru saan.

See, kes midagi ei tea, ei kahtle milleski.

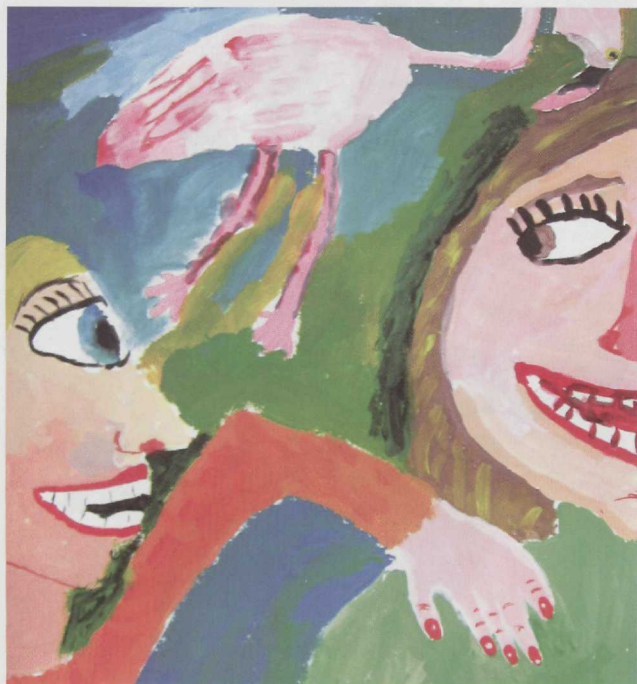
**Kujutage ette, milline vaikus oleks,
kui inimesed räägiksid ainult seda,
mida teavad!**

Tige inimene ei sallii ka iseennast.

NAERU-USS

Kadleen Leenuurm, Ermaste Põhikoolist

*

Juku jääb koolitundi kakskümmend minutit hiljaks. „Miks sa jälle hilinesid, Juku?“ küsib õpetaja. „Sellepärast, õpetaja, et ma kukkusin trepist alla!“ „Ja kukkumine võttis sul aega tervelt kakskümmend minutit?“

*

„Mis sulle sünnipäevaks kingiti?“ küsib pinginaaber Jukult. „Vaata tänavale!“ osutab Juku käega koolimaja ette pargitud autode poole. „Näed, seal on üks erepunane Ferrari?“ „Oo, kas su vanemad on miljonärideks hakanud!“ imestab pinginaaber. „Seda just mitte,“ kehitab Juku õlgu. „Aga nad kinkisid mulle sünnipäevaks täpselt sama värvi suusamütsi!“

*

Kuidas kutsutakse inimest, kes hommikust õhtuni istub arvuti ees?
Kutsu kuidas tahad – ega ta sind niikuinii ei kuule!

*

„Juku, kui sa päevad läbi arvuti ees istud, nagu su ema kurtis, siis muutub su kehahoid kiiresti koledaks!“ hurjutab õpetaja.

„Vaevalt küll!“ muigab Juku. „Paps istub ka kogu aeg arvuti ees, aga keha on tal nagu jumalal!“ „Nagu kreeka või rooma jumalal?“ „Ei – nagu Buddha!“

*

Õpetaja annab klassile eelmise päeva tunnikontrolle. Juku juurde jõudes küsib ta: „Miks sa, Juku, jälle pinginaabri pealt maha kirjutasid?“ Juku teeb suured silmad: „Õpetaja, ma ei vaadanud Antsu töö poolegi!“ „Aga miks su tunnikontrollis on täpselt samad vead mis temal?“ Juku mõtleb hetke ja teatab siis: „Küllap sellepärast, et meil on ühine õpetaja!“

*

„Kes teab, milleks on lilledel tolmukad?“ küsib õpetaja. „Palun, Anni!“ „Tolmukad on lilledel paljunemiseks!“ teab Anni. „Vauu!“ hüüatab Juku. „Ja mina olen neid mitu korda nuusutanud, öök!“

*

Juku istub koolisööklas ja põrnitseb taldrikul ilutsevat kanakoiba. „Juku, hakka nüüd sööma!“ sõnab õpetaja. „Sa ju tead, et nuga võetakse paremasse kätte ja kahvliit hoitakse vasakus?“ „Nojah,“ kehitab Juku õlgu. „Aga missuguses käes ma siis kanakoiba hoian?“

*

„Juku, kui palju teeb kaks pluss kaks?“ küsib õpetaja. „Neli!“ teatab Juku. „Õige! Ja siin on sulle neli kompvekki!“ „Vabandust, õpetaja!“ lausub Juku. „Ma tahtsin öelda: nelikümmend!“

*

Väike Juku jalutab koos vanaemaga pargis ja leiab oma kurvastuseks tee äärest tuvilaiba.

„Ära kurvasta, Juku,“ lohutab vanema poissi. „Taevasa võttis selle haige linnukese enda juurde!“

„Aga ju ta siis ei meeldinud taevasale – miks ta muidu selle tuvi maa peale tagasi viskas!“

*

„Kas tead, ema, kuidas mind koolis kiusatakse?“ kurdab Juku. „Minu kohta öeldakse kogu aeg: valevorst, valevorst!“ „Tohoh!“ imestab ema. „Aga, kulla Juku, sa ju ei käigi veel koolis!“

20. Sten Roosi muinasjutuvõistluse tulemused teada!

Õeldakse, et tibusid loetakse sügisel. Muinasjutte loetakse teadagi aasta ringi. Kaks kuud luges eriti suure hooga koolilaste kirjutatud muinaslugusid Sten Roosi võistluse žürii, millesse kuulusid Steni vanemad Ann ja Ants Roos, Krista Kumberg Läänemaa Keskraamatukogust, Leida Olszak ja Ülle Väljataga Eesti Lastekirjanduse Keskusest ning Leelo Tungal Hea Lapse toimetusest. Võistlusele laekus seekord 226 tööd ja enamjagu neist oli kirjutatud väga hästi.

Tänavuse muinasjutuvõistluse medalisaajad on LIISA MEIDLA Tudulinna Põhikoolist (I koht), LIISA-MARIA MARRANDI Türi Põhikoolist (II koht) ja JOHANNES ÖÖPIK Tartu Raatuse Gümnaasiumist (III koht).

Eriauhinnad määras žürii KARL JÕGARILE Tartu Karlova Gümnaasiumist, JOOSEP SPIRKALE Tallinna Kivimäe Põhikoolist, NATALIA KRASSILNIKOVALE Tudulinna Põhikoolist, JURI VOLODINILE Tallinna Õismäe Vene Lütseumist, ALEKS TAMMIKSAARELE Vändra Gümnaasiumist, AAP VARELE Haapsalu Gümnaasiumist, ELIISABET KUSLAPILE Pärnu Sütevaka Humanitaargümnaasiumist, KELLI RIIMILE Tartu Kivilinna Gümnaasiumist, MIRJAM LEESALULE Võru Kreuzwaldi Gümnaasiumist ja MARDI TRUUSILE Tallinna Saksa Gümnaasiumist.

Ergutusauhinnad pälvisid MICHAL JATSA Tartu Katoliku Hariduskeskusest, TRIINU AAVIKU Tartu Kunsti-gümnaasiumist, ANNABEL JÄÄR Rapla Vesiroosi Gümnaasiumist, KARMEN KING Väike-Maarja Gümnaasiumist, NORA-LIIS KÖSTER Haapsalu Linna Algkoolist, HEINO PÄRNAPUU Lihula Gümnaasiumist, INGRID OJA Viimsi Keskkoolist, MARGIT MAIDE Jõgeva Ühisgümnaasiumist, MARTA VELDA LOOS Uuemõisa Lasteaed-Algkoolist, MARTIN KARV Kalmetu Põhikoolist ja SARAH LANNES Tartu Descartes'i Lütseumist.

Eriauhinnad jagunesid nõndaviisi:

Haapsalu Linnavalitsuse auhinna võitis ANNA ELISABETH LÕUNA Haapsalu Gümnaasiumist.

Lääne Maakonna Keskraamatukogu eriauhinna sai SANDRA SÄRG Haapsalu Gümnaasiumist.

Eesti Lastekirjanduse Keskuse eriauhinna pälvis TRINITY LIISA LOTTA KANNUS Tartu Descartes'i Lütseumist.

Eesti Lastekirjanduse Keskuse keeleauhinna vääriliseks

tunnistati JANETE GLORIA RUUSMANN Koigi Põhikoolist.

Hea Lapse poisi auhind kuulub SIMMO-EGERT JÄNESELE Tudulinna Põhikoolist.

Hea Lapse tüdruku auhinna võitis JOHANNA MARIA TOOMING Tartu Raatuse Gümnaasiumist.

Hea Lapse pisipõnni auhinna sai KERT PAJU Põltsamaa Ühisgümnaasiumist.

Hea Lapse keelerõõmu auhinna pälvis LIISA-MIINA PILV Tartu Katoliku Hariduskeskusest.

Hea Lapse sõnamängu auhinna võitja on SIIM MARKUS Tallinna Kivimäe Põhikoolist.

Toomas Meriloo eriauhinna sai KRISTJAN KURG Lehtse Koolist.

Leelo Tungla eriauhinna võitis KÄDI OOTSING Tartu Kivilinna Gümnaasiumist.

Ülle Väljataga eriauhinna saajad on ELINA-DARJA DAVÕDIK Tallinna Õismäe Vene Lütseumist ja LINDA MARIETTE TIHANE Elva Gümnaasiumist.

Leida Olszaki eripreemia võitsid DEMI PAJUMAN ja KAI-MELLI KAPTEN Türi Põhikoolist.

Maret Maripuu auhinna võitjad on JOHANNA-JULIA RUHNO Tallinna Kivimäe Põhikoolist, JOHANNA TAALER Tallinna Sikupilli Keskkoolist ja DORA GRENTS Tallinna Vanalinna Hariduskollegiumist.

Auhindade kätteandmise pidulik tseremoonia toimub Tallinna Raekojas 7. aprillil 2012.

Palju õnne võitjatele! Eks me hakkame parimaid võistlustöid nüüd riburada avaldama.

Muinasjutte loetakse ju aasta ringi!

Kätlin Kolganum Arte Gümnaasiumist

APRILL, APRILL!

Zlata Skubi

Aprillikuul on hea omadus alata nalja ja vingerpussi mängimisega. Kuigi sel aastal langeb huumoripäev pühapäevale, ei tähenda see, et sõbrad või pereliikmed nii kergelt pääsevad. Kui pole veel hilja, võib proovida järgmisi trikke kellegi peal välja mängida.

Selleks, et head aprillinalja teha, ei pea oma plaanide teostamiseks tingimata poodi tormama.

Kavalpeade leiutatud pastakas, mis annab kirjutajale väikese särtsu, on küll ehk väärt seda üllatust, mis ohvri näolt peegeldub, kuid pikapeale õpivad lähedased ära, kuidas seda ohtlikku kirjutusvahendit teiste seast tuvastada. Pussukott ja kummist putukad võivad pärast viiekümnendat korda natuke tüütuks muutuda.

Alati võib proovida teistele mõnda klassikalist nalja visata. Need ei maksa midagi ja ehk on varemgi juba ära proovitud, nii et suure tõenäosusega tabavad naelapea pihta. Kas keegi jäi diivanil tukkuma, käsi üle sohva rippumas? Suurepärase võimalus peopessa natuke hambapastat või habemeajamiskreemi määrida ja siis nina kōiditada. Pärast ohvri ärkamist peab ainult kiiresti jalad selga tõmbama ja sündmuskohalt põgenema.

Kui juhtub, et naljapäev on sajune, siis on see naljameistrile justkui kingitus. Kui keegi kavatseb vihmavarjuga välja minna, saab ta üllatuse osaliseks, kui vihmavarju avanedes pudeneb talle paberihelbeid pähe.

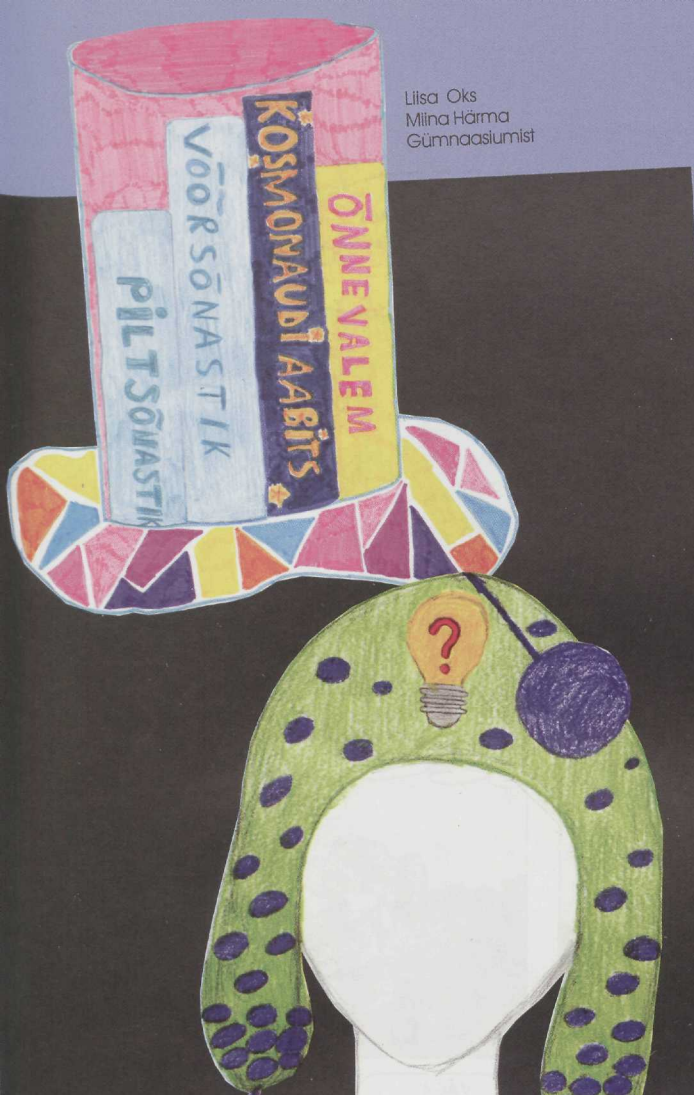
Kindlasti on filmides ja mujalgi nähtud vingerpussi vee(ämbri) ja paokil uksega. Esimestel sekunditel võib ju naerust lõhki minna, ohver märg ja vihane, aga kui pärast hari ja lapp kätte antakse, on kogu kõrgendatud hetkemeeleolu minema pühitud.

Veel paarkümmend aastat tagasi ei saanud järgmist trikki eriti proovida, küll aga nüüd on selleks vabad käed olemas. **Kui lähete naljapäeval sõbrale külla,** jälgige hoolega, kas ehk saab ta arvutile ligi pääseda ilma teiste märkamata. Tuleb välja võtta fail, mis paistab tähtis olevat (näiteks mõni kodune töö), see kopeerida või ära peita ning luua uus, täpselt sama nimega dokument. Originaal on ohutult peidetud, koopia olemas, sõbrale saab mingi naljaka teate sinna uude faili jätta.

Nali naljaks, aga kõige tähtsam on sel päeval meeles pidada, et **naerda peaksid saama mõlemad osapooled.** Vaevalt et meel läheb rõõmsamaks, kui ohver jätab nalja pahateona meelde ja peab pikka viha. Naer olgu terviseks kõikidele osalistele.

VÄIKE VALIK KEVADISI TARKURIMÜTSE

Lilja Oks
Mliina Härma
Gümnaasiumist

Ave Kõrnav
Kõngutast

Roman Andrejev
Jõgeva
Gümnaasiumist

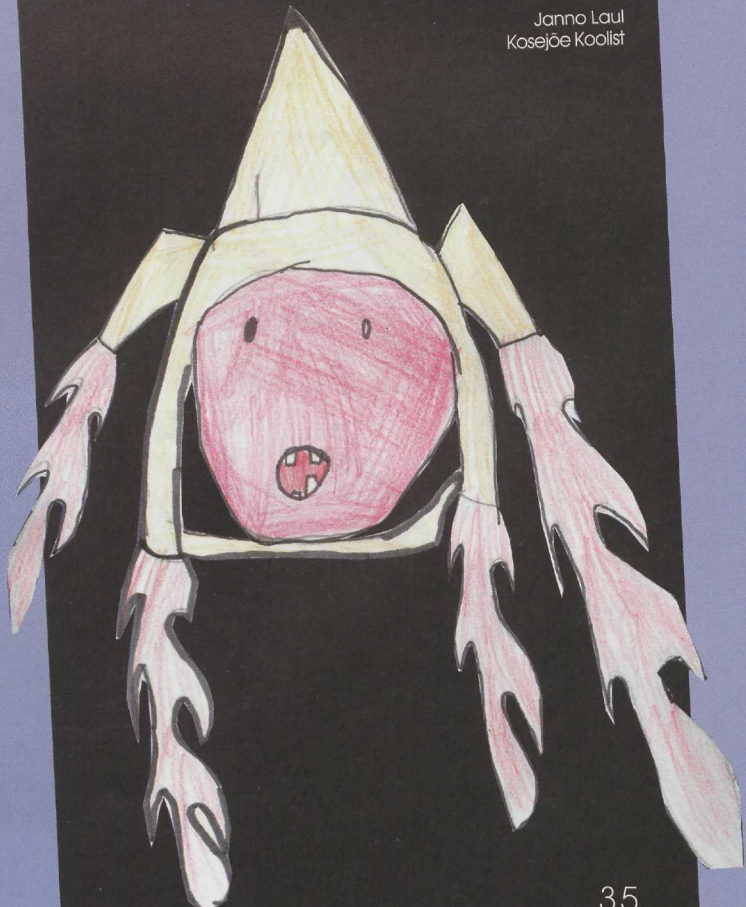

Miks kevadel saab kurvaks koolimüts?
Vist alimab müts, et jätab koolijüts
ta kappi lgavlema õige pea –
ja see ei ole mütsi meelest hea...
Ka sina seda tunnistama pead,
et kaatada ei ole mõnus pead!

Kaitel Raik
Jõgeva
Gümnaasiumist

Janno Lau
Kosejõe Koolist

KRIS & TOMMI

by Thomas Scheileke

MIS TÄHENDAB, SA EI TAHA?

ALATI KUI SA MIDAGI LEIUTAD, TULEB SELLEST MINGI JAMA.

PALUN, PALUN AINULT SEE KORD!

OLGU PEALEGI.

JESSI JESSI JESSI JESSI

ARMAS AEGI

KUST KOHAST SA KÕIK NEED ASJAD SAAD?

NOH...

KES PAGAN ON MU TRAKTORI REHVI PIHTA PANNUD?

NÄGIN SELLIST INTERNETIS JA MÖTLESIN, ET EHITAN KA ÜHE SELLISE.

VÄGA LIHTNE, AGA KA SÄÄSTLIK, EI KULUTA PEAAEGU ÜLDSE KÜTUST.

NO VAATAME.

ROOLI KEERA ROOLI!

MIDA?

FEIiiii... KLOF

APPI!

"TORE LEIUTIS" MIS? MA SULLE NÄITAN TOREDAT LEIUTISTI!

Thomas Scheileke

PIRRRAADID, MUST KAPTEN...

Sulle ju meeldib lammas Shaun? Aga Wallace ja Gromit? Selline lahe lugu nagu „Kanade mäss”? Kui vastasid kas või ühele eelnenud küsimustest jaatavalt, siis sul veab, sest kohekohe on kinno jõudmas sellesamas imede sepikojas, **Aardmani animastudios** valminud uhiuus plastilii-nist pöörane seiklus pealkirjaga „**Piraadid!**”

Selle peategelaseks on Piraadikapten, kes pole üldse nii hirmuäratav ega julm kui tema kuulsamad kolleegid. Aga kiitust ihkab ju igaüks ning piraadikapten on ka ikkagi inimene. Seetõttu otsustab merekaru koos oma meeskonnaga osaleda konkursil, mille peaaühinnaks ei ole mitte koopatäis kulda ega mõne ilusa saare kaunis printsess, vaid Aasta Piraadi aunimetus. Tema innukusel pole piire, seetõttu ei sas Piraadikapten ka aru, et võiduvõimalused on nullilähedased, võib-olla koguni veel väiksemad!

Sellegipoolest asuvad soolast läbi imbunud merehündid teele, liikudes kauge Veresaare randadelt Londoni uduatele tänavatele, et saada oma eesmärgi saavutamiseks abi... teadlastelt! Täpsemalt Charles

Darwinilt! Teel olles tuleb neil võidelda saatanliku kuningannaga ning kasutada piraatide jaoks vägagi ebaharilikke meetodeid.

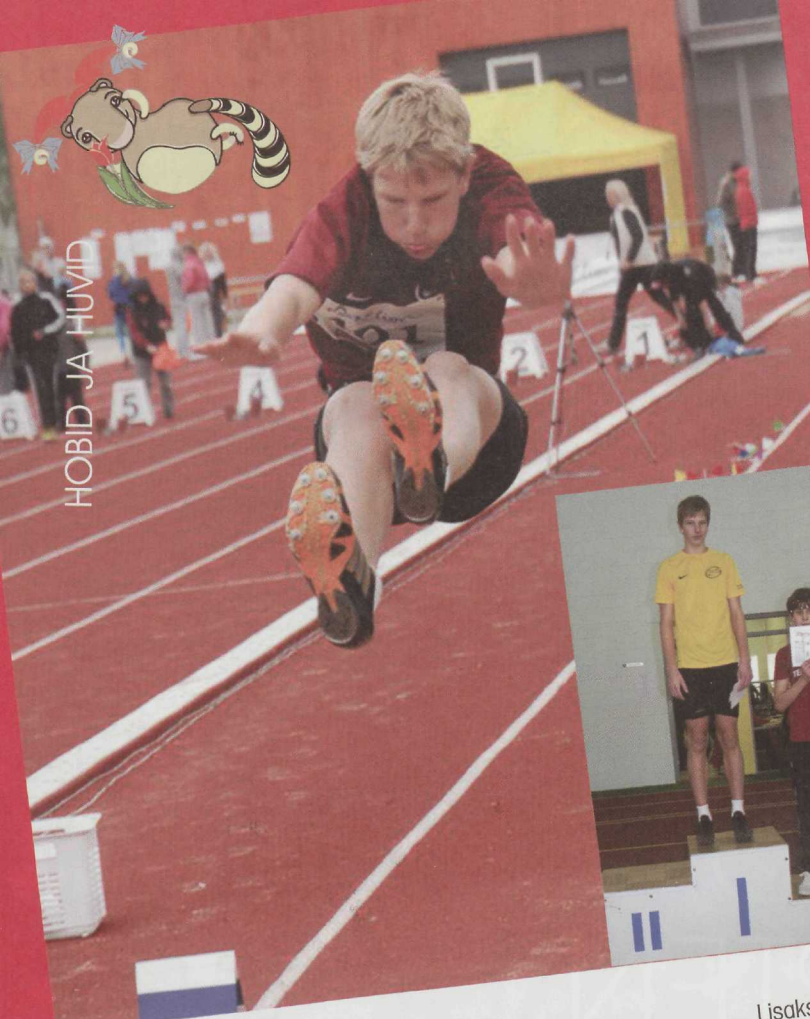
Kõige selle juures ei unusta nad kordagi iga piraadi põhilist eesmärki siin ilmas: seiklust! Nagu viimase kümne aasta jooksul tavaks saanud, räägivad kõik tegelased sulaselges eesti keeles ning oma

hääle on neile värvikatele kujudele

kinkinud **Taavi Teplenkov, Tiit Sukk, Anti Kobin, Katrin Valkna, Argo Aadli, Ago Anderson, Sergio Vares, Andrus Vaarik, Merle Palmiste ja Haide Männamäe.**

Pole vaja siia lisadagi, et lustilised seiklused ootavad.

Maikus aga tuleb jutuks hoopis teist masti seiklus, nimelt suurimate superkangelaste superfilm nimega „Tasujad”, kus Raudmees, Hulk, Kapten Ameerika ja Thor koos mitmete väiksemate koolleegidega ühiselt suure kurjuse vastu lahingusse lähevad. Aga sellest juba järgmisel korral.

Nimi: Kaarel Ernits
Kool: Kuressaare Vanalinna Kool, 8a klass
Elukoht: Kuressaare, Saaremaa

EESMÄRGID PEAVAD OLEMA KÕRGED!

Seekord ajame juttu Kaarliga, kelle suureks hobiks on kergejõustik. Kaarel tegeleb kergejõustikuga juba kuuendat aastat ning on sellel alal ka juba päris kõval tasemel.

Räägi meile natuke oma kergejõustikutrennidest! Kui tihti sa oma alaga tegeled?

Treenin ikka oma viis korda nädalas, keskmiselt kaks tundi päevas... Olen kergejõustikuga tegelnud juba kolmandast klassist alates, seega on praegu käimas juba kuues aasta. Välishoojal hõlmab mitmevõistlus, millega tegelen, kümme ala: 100 meetri jooks, kaugushüpe, kuulitõuge, kõrgushüpe, 400 meetri jooks, 110 m tõkkejooks, kettaheide, teivashüpe, odavise ja 1500 meetri jooks. Sisehoojal tegelen 7 võistlusalaga: 60 meetri jooks, kaugus, kuul, kõrgus, 60 meetri tõkkejooks, teivas, 1000 meetri jooks. Tugevamad alad on mul kõrgus, kuul ja tõkkejooks, väljas on oda ka päris hea.

Mis sulle valitud ala juures kõige enam meeldib ja kas selles on ka midagi rasket? Kas pead spordi nimel vahel mingist muust soovitud tegevusest loobuma?

Meeldib see, et esiteks sa pingutad ja võistled iseenda eest, mitte võistkonna koosseisus. Teiseks on kergejõustik hästi mitmekülgne, saab teha erinevaid alasid. Aga kui päris aus olla, siis peab tõdema et 1500 ja 1000 meetri jooksud on ikka päris rasked ja mulle absoluutselt ei meeldi. Mitmevõistlejad teevad palju trenni ja seetõttu olen pidanud loobuma paljudest kooliüritustest, mis toimuvad pärast koolitunde. Lihtsalt ei ole aega.

Kui sul siiski kergejõustikust veidi aega üle jääb, siis millega sa veel tegeled?

Lisaks käin ka võrkpallis. Kuna olen suhteliselt pikk, siis meeldib mulle ka korvpall, aga seda mängin koos sõpradega niisama.

Kas on plaanis edaspidigi kergejõustikuga jätkata?
Jah, loomulikult!

Kas soovitaksid seda ala ka teistele?
Alati. Eriti neile, kes tahavad vormi ja figuuri säilitada, näiteks ka tüdrukutele.

Millised on olnud sinu suurimad spordialased saavutused?
Erinevatel üksikaladel olen 12 korda tulnud Saaremaa sise-meistriks (U16 6 kordne ja U14 6 kordne). Eesti meistri-võistlustelt on saadud kaks pronksmedalit ja üks hõbemedal. Ja peale selle on minu nimel veel U15 läbi aegade teine tulemus kõrgushüppes Eestis – 1.86.

Missugune võistlus on siiani olnud sinu meelest kõige huvitavam?

Minu jaoks oli üks huvitavamatest ja kogemusterohkematest Balti U16 maavõistlus, mis toimus Leedus. Esindasin seal Eesti koondist kuulitõukes. Kõige paremini just ei läinud – kuues olin, aga saadud kogemused olid väärt. Pärast võistlusi oli ka niisama tore. Mäletan, kuidas me õhtul tüdrukute hotelli otsides veidike ära eksisime, aga hommikul leidsime selle siiski üles.

Mida ütled jutu lõpetuses, Kaarel?

Gerd Kanteri raamatust leidsin hea aforismi: „Üle madala aia oskab igaüks astuda.“ Ehk teisisõnu: eesmärgid, mille poole pürgida, peavad olema kõrged.
Küsitles Anna-Maria Uulma Saue Gümnaasiumist

NAER JA SPORT – MÕLEMAD ON TERVISEKS!

Pruut ees, kaasavara kannul!

Kõige atsakamat pruutis naisterahvaste jooksu said imetleda New Yorgi elanikud siis, kui linnas korraldati ühe teleseriaali tarvis pruutkleitides naiste jooksukross. Ega seal lipatud ainult ilu ja tervise nimel – võitja sai auhinnaks 25 000 dollarit! Sellise kopsaka kaasavara eest sai ägedas rebimises kannatada saanud pulmakleidi asemele osta mitu uut ja uhkemat!

Kiivriga kontoritoolile!

Motorratturikiiver ja kontoritool näivad esmapilgul kuuluvad eri ooperitesse, kuid Saksamaal, Bad Koenig-Zellis, tuleb ette päevi, kus kiivrita kontoritoolile istuda ei maksa. Nimelt korraldatakse seal juba kolmandat aastat kontoritooli-tšempionaat, mille distantsiks on 170 meetrit. Toole on lubatud ka „tuunida“ ning kohati saavutavad kontoriploodid isegi 70kilomeetrise tunnikiruse. Sellised tulipead juba ilma kiivrita toime ei tule!

Olümpiamängudel, maavõistlustel ja muudel suurtel jõukatsustel valatakse teadagi suurel hulgal nii higi- kui ka nutu- pisaraid. Aga üsna tihti korraldatakse ka selliseid võistlusi, kus voolavad hoopiski naerupisarad. Naer on ju terviseks!

Tõuka, heida ja viska, nii et heliseb!

Kuulitõukajad, vasaraheitjad ja odaviskajad valmistugu aga oma pille kotti panema: Itaalias, Como järve lähedal asuvas Cernobbios, peeti mullu esimesed meistrivõistlused uhiuuel spordialal: mobiiltelefonide loopimises! Meie maale pole see spordiala veel jõudnud, sestap ei oskagi täpselt öelda, kas seda kutsuda telefonitõukamiseks või mobiiliheitmiseks. Õnneks ei pidanud võistlejad kasutama oma isiklikke aparate.

SIIT JA SEALT

Titad ritta, onu valmistub hüppeks!

Hispaanias, Castillo de Murcias, teevad tibukollastes, punaste kaunistustega ülikondades mehed, piitsad või kepid käes, isevärki hüppeid üle... beebide! Imef küll, aga imikute issid-emmed on selle üle koguni uhked ja panevad oma titad selleks puhuks uhkesti riidesse. Selliseid El Colacho nimelisi beebihüppepidustusi korraldatakse Castillo de Murcias juba alates 1620. aastast: rahvapärinus väidab, et need imikud, kellest El Colacho on üle hüpanud, saavad tugeva tervise ja vanakurigi ei pääse titasid kimbutama.

Vaata aga vaala!

Kolumbias, Santa Helenas peetakse au sees kentsakate kodukoitud sõidukite kihutamisevõistlust, kusjuures arvesse läheb küll ka sõidukiirus, kuid kõige tähtsamaks peetakse siiski isetehtud masinate efektset väljanägemist. Pole siis ime, kui keset tänavat tormab teiste seas kopsakas vaal, hambad rõõmsalt laiali!

THE HOLLIES

Vello Salumets

Seekord kõneleme omaaegsest mainekast Briti ansamblist nimega The Hollies.

Üllatuslikult ei saavutanud The Hollies oma tegutsemisajal USAs erilist kuulsust, mis võib tunduda üllatav neile, kes on hiljuti läbi astunud sealsetest plaadikauplustest ja näinud Holliesi loomingust koostatud mahukaid CD-antoloogiaid.

Kuigi Manchesterist pärit The Hollies plaadistas aastatel 1963 – 1970 tervelt 17 Briti TOP 10-sse jõudnud singlit, millest viie müügiarv ületas miljoni, pääses vaid üks neist päris tabeli tippu. Holliest imetleti kogu maailmas, sealhulgas ka Eestis. Hollies kuulus nende ansamblite hulka, keda eesti kitarristid küll raadiost õhinal kuulasid, kuid jäljendama esialgu ei kippunud. Põhjus oli lihtne: niisuguse ansambli laulu tasemega bändi ei olnud Eestis tol ajal veel olemas.

Ansamblile The Hollies panid **1962. aastal** aluse lapsepõlvesõbrad ja koolivennad – laulusolist **Harold**

Allan Clarke (1942) ja kitarrist ning laulja **Graham Nash** (1942). Enne seda olid poisid kuulunud sellistesse bändidesse nagu The Deltas ja The Fourstone. Sellest ajast olid nad The Everly Brothersit eeskujuks võttes pärinud väga hea kooslaulustiili, millest kujunes hiljem The Holliesi firmamärk.

Vaistritud Holliesi (mille nime eeskujuks on tihti peetud poiste lemmikut Buddy Hollyt, kuid bändi enda sõnul võeti aluseks ansambli prooviruumis olnud jõuluuetes **astelpaju ehk holly**) liikmeteks lisandusid The Dophinsis mänginud soolokitarrist **Tony Hicks** (1945), basskitarrist **Eric Haydock** (1943) ja trummar **Don Rathbone**. **1963.** aasta kevadel Parlaphone'i-märgi all esimesena ilmunud kaver ameerika bändi The Coasters palast „(Ain't That) Just Like Me” näitas kohe Holliesi potentsiaali, tõustes Briti tabelis 25. kohale. Mingil põhjusel otsustas aga trummar jalga lasta ja tema asemel võttis pulgad pihku **Bobby Elliott** (1941).

The Holliesi teise singli, Coastersi kaveri „**Searchin**” kohta kirjutas kahtlase väärtusega kriitik Screaming Lord Sutch *Melody Makeris* aga nii: „Ma ei oska kirjeldada, kuidas seda plaati vihkan. See on suurepärase rütmibluusi täielik sõnnikuga ülevalamine. Kohutav!” Ent ostjad tema põlgust ei jaganud. „Searchin” osutus eelmisest isegi poole edukamaks, jõudes edetabeli 12. kohale.

Kolmandana avaldatud kaver Maurice Williams & The Zodiacs esikohahitist „Stay” pääses 1963. aasta lõpus juba TOP 10 hulka. Järgmise aasta algul salvestatud singel „**Just One Look**”, millest oleks pidanud tulema esikohahitt, jäi siiski püsima 2. kohale. Plaati müüdi üle veerand miljoni ja see oli suure edu algus. The Holliesi uued lood „Here I Go Again” ja „Yes I Will” jõudsid samuti Briti tabeli TOP 10 hulka.

Ansambli liikmetel, kelle omaloomingulised palad paigutati vaid singlite B-poolle, oli tõeline anne leida häid laule ja vormida nendest bändile sobivaid meloodilisi ja nakatavaid pop-palasisid. The Holliesi veetlus põhineski muusikal, sest bändis polnud sama põnevaid isiksusi kui näiteks Beatlesis või Rolling Stonesis. Holliesi jõud peitus muusikute suurepärasel kooslaulul ja Tony Hicksi meisterlikus kitarrimängus.

1965. aasta suvel tõusis Briti tabeli tippu Holliesi singel „**I’m Alive**”. See Clint Ballard Jr. sulest pärit pala äratas huvi ka USAs ja The Hollies korraldas seal kontserditurnee. Esimene Holliesi singel, mis pääses Billboardi TOP 40 hulka, oli „**Look Through Any Window**”. Järgmisena prooviti õnne George Harrisoni palaga „If I Needed Someone”, millest aga kujunes pettumus – ehk mängis siin rolli liigne sarnasus biitlite originaaliga. See aga Holliest ei heidutanud, bändile oli saanud kuldaeg ja hitte hakkas nüüd sadama robinal.

1966 ilmavalgust näinud Holliesi singel „**I Can’t Let Go**” pääses Briti tabelis 2. kohale, pärast kuunenädalast USA-turneed ilmunud „Bus Stop” 5. kohale ja see singel murdis viimaks paisud ka teisel pool Atlantit.

Tulemuseks oli 5. koht Billboardis ning The Hollies riputas seinale esimese kuldplaadi. Tabelitipu uksele koputasid ka Holliesi järgnevad singlid „Stop Stop Stop”, „On A Carousel”, „Carrie Ann” ja „Jennifer Eccles”. Suure kiituse osaliseks said 1967 ilmunud *flower-power* ajastu tundeid, stiili ja kõlavärve peegaldunud albumid „Evolution” ja „Butterfly”.

The Hollies, kes oli toonud popmuusikasse kolme-hääle vokaalharmonia, oli uuendaja ka instrumentaariumi laiendamisel. Paljudes palades kõlavad popmuusikas haruldased pillid: marimba, tšelesta, kella-mäng, torupill ja isegi timpanid.

1968. aastal hakkasid ilmema aga probleemid: kevadel lahkus bändist Graham Nash, kes teatas, et tahab kirjutada laule, mis ka ütlevad midagi. Ja neid saigi ta peagi esitada superbändis Crosby, Stills, Nash & Young. Nashi asemele tuli The Swinging Blue Jeansis mänginud **Terry Sylvester** (1945), kuid Nashist jäetud tühimikku sellega ei täidetudki. Algpärane ja jäljendamatu Hollies-*sound* oli kadunud.

Samas ei mõjutanud Nashi lahkumine Holliest siiski niipalju, kui mõned jõudsid ette kuulutada. 1969 ilmusid LP-album „**Hollies Sing Dylan**” ja kaunis ballaad „**He Ain’t Heavy, He’s My Brother**”. Too mõtlemapaneva ja dramaatilise sisuga lugu erines märgatavalt kõigist eelnevatest Holliese singlitest, kuid tundus olevat just see, mida ansambel oli otsinud.

„He Ain’t Heavy, He’s My Brother”, kus klaveripartiid mängis **Elton John**, näitas Holliesi, eriti aga solist Allan Clarki ja soolokitarrist Tony Hicksi tõelisi võimeid. Singel tõusis Briti tabelis 3. ja Billboardis 7. kohale ning müügiarv ületas peagi 2 miljoni piiri. Isegi 19 aastat hiljem jõudis see Holliesi firmamärgiks kujunenud pala Briti tabeli tippu.

1970ndate algul hakkas aga Holliesi takt tasahilju aeglustuma. Väikehitte küll sündis, kuid uus publik soovis kuulata juba hoopis teistsugust muusikat ja hoopis teistsuguseid bände.

JUTU JUURDE VÕID KUULATA MUUSIKAT:

<http://www.youtube.com/watch?v=32VWELcZUMM>
<http://www.youtube.com/watch?v=9f10iqf17-o&feature=related>
<http://www.youtube.com/watch?v=pydwbUUGcJ8&feature=related>
<http://www.youtube.com/watch?v=KgvFzNfdCAM&feature=related>
<http://www.youtube.com/watch?v=sgA4-bLcoN8>
<http://www.youtube.com/watch?v=pdKTsnPT3kU&feature=related>
<http://www.youtube.com/watch?v=C1KtScrqtbc>
<http://www.youtube.com/watch?v=Ko-HqLqGBGA&feature=related>
<http://www.youtube.com/watch?v=to2cze58R5E&feature=related>

Ütle üks hea autolapse nimi!

Algus jaanuarinumbris 2011

AUTODEST

Kolme teemandiga sõidukid

Jüri Trouberg

Mitsubishi 500

Mitsubishi Concept CT

Yatarō Iwasaki

Kuigi Mitsubishi nimi kõlab eestlasele üsna suupäraselt ja mõnigi laps võiks arvata, et sellenimelised jaapanlaste nõtked autod meenutavad kass Miitsut, pole nendel masinatel Miitsuga mingit pistmist, sellest rääkimatagi, et autoistmetelt võiks leida Miitsu pissi. Nali naljaks: tegelikult on Mitsubishi näol

tegu väga soliidse ja pika eelajalooaga firmaga.

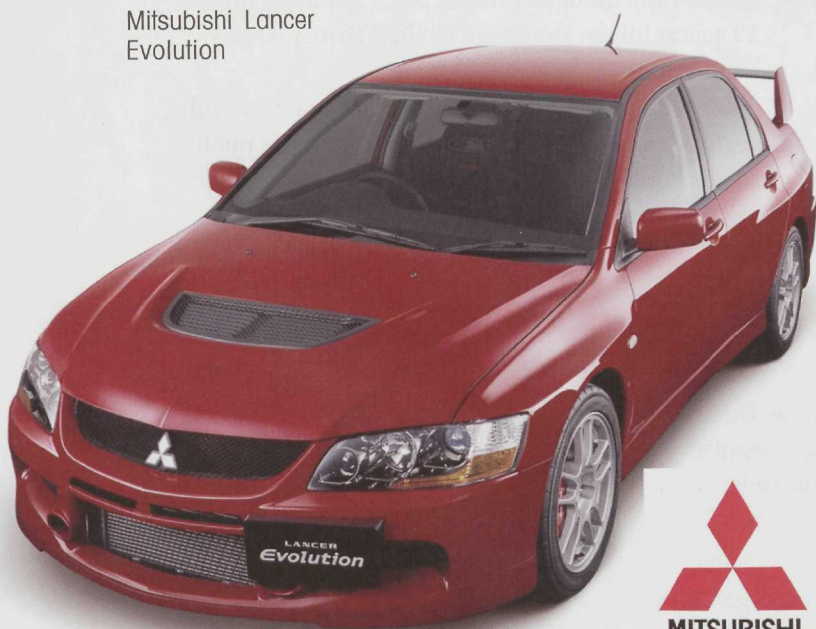
Kui mullu kõnelesime andekatest noortest jaapanlastest Sakichi Toyodast ja Michio Suzukist, kelle noorus oli seotud kudumismasinatega ja autofirmade loomiseni kulus neil tubli tükk aega ning energiat, siis Mitsubishi firma sai alguse hoopiski veesõidukitest.

Mitsubishi asutaja oli nutikas mees **Yatarō Iwasaki** (1835 – 1885), kes oli pärit mõjukast, kuid vaesunud perekonnast. Iwasaki haridustee katkes majanduslikel põhjustel juba 19aastaselt, kuid hiljem edasi õppides suutis ta üpriski kiiresti saavutada edu nii poliitikas kui ka äris. 1870 asutatud firma tegeles nii paberi, nafta, laevade kui ka relvadega.

Firma logo aluseks sai Iwasaki perekonna embleem – tammelehtedest moodustatud rist. Tammelehed hakkasid töödelduna sarnanema vesikastanitele, mis andsidki firmale nime. „Mitsu“ on jaapani keeles kolm, „hishi“ – vesikastan. H-täht asendati suupärasema b-ga, ning uus ilus nimi oligi sündinud. Vesikastaniks nimetavad jaapanlased ka rombi ja teemanti, mis kõlab ju eriti uhkelt.

Yatarō Iwasakilt läks Mitsubishi juhtimine üle ta vennale ning hiljem pojale. Mitsubishil oli tähtis osa ka Jaapani 1950. – 1960ndate aastate tohutul majanduskasvul. Firmal on rohkesti allasutusi – lisaks autotööstusele tegeldakse nii tuumaenergia, elektri, keemia kui ka optikaga, ning Mitsubishi Bank on Tõusva päikese maa pankadest suurim. Esimene neljarattaline sõiduauto Mitsubishi 500 valmis aastal 1960, nüüdseks on firma Jaapani autotootjate seas 6. kohal. Kaasaegsed masinad on muidugi hoopis midagi muud kui 52 aasta tagune sõiduauto, kuid kõiki neid ühendab kaunis kolme teemandiga embleem.

Mitsubishi Lancer Evolution

HOT WHEELS

KUUMAD KUMMID, ÄGEDAD MASINAD

Selliseid vahvaid automudeleid, mida pakub praegu *Hot Wheelsi* sari, ei osanud meie vanaisad vist isegi unes näha. Samas on poisid – ja ka tüdrukud – alati mänguautodest lugu pidanud: vanasti valmistati neid puust, hiljem plekist ja plastikust. Veidi fantaseerides võis igaüks end ette kujutada oma lemmikauto roolis istuvana. Fantaseerime meiega! Mõttele pisut ja pane siis paberile

just selline auto, millisega tahaksid sõita siis, kui sul kord juhiloa käes on! Kindlasti on see ägedatest ägedaim auto!

Saada oma tulevase sõidumasina pilt toimetusse enne **5. maid 2012!** Parimate joonistajate vahel loosime välja *Hot Wheelsi* sarja autosid Rimonnelt!

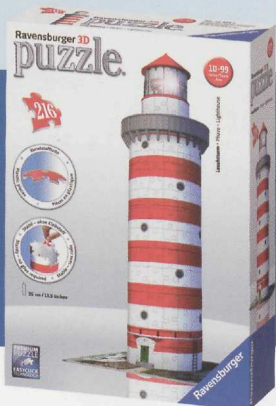
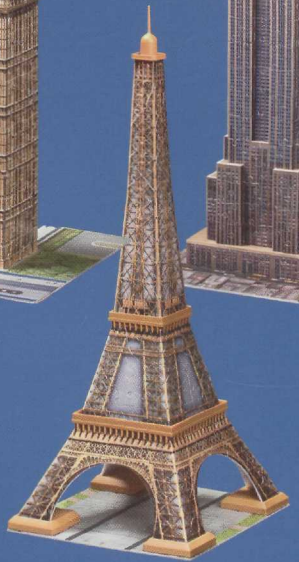
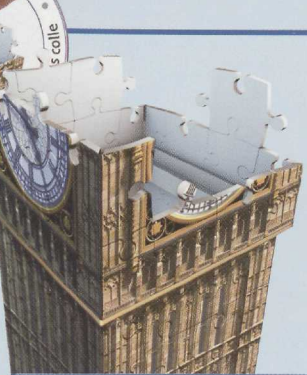
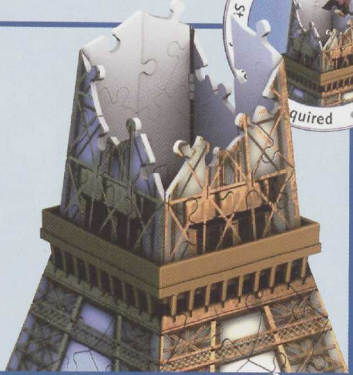
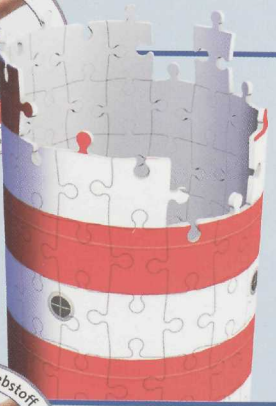
Maaletooja: **RIMONNE**

PE 1378 2012,4

Stabil – ohne Klebstoff
Sturdy – no glue required

Stabil – ohne Klebstoff
Sturdy – no glue required

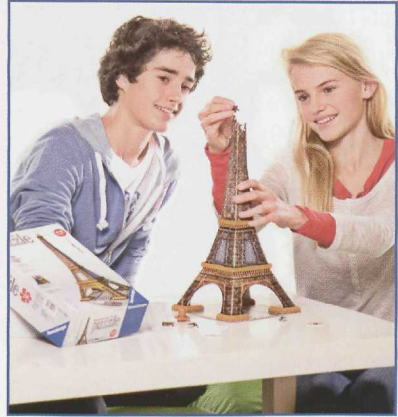
Stabil – ohne Klebstoff
Sturdy – no glue required

Ravensburger

Üles, üles, hellad velled!

Jürikuus on kevad juba täies hoos! Puudel paisuvad pungad, kuni neist haljad lehekused ennast välja muravad, lumikellukesed tõstavad päid ja sinililledki ajavad end mullast välja. Üles, ikka üles, päikese poole! Ka Ravensburgeri nutikate puslemeistrite mõtted kipuvad aina ülespoole! Alles me imellesime fantastilisi püramiide, nüüd on võimalik juba uhkeid torne ja majakaidki kildudest kokku panna. Lisaks efektsale majakale leiame karpidest koguni Pariisis

kõrguva Eiffeli torni ja New Yorgis pilvi purustava Empire State Buildingi. Aga missuguse torni püstitaksid Sina oma kodukanti, hea lugeja! Ootame toimetusse torni-ideedega joonistusi ja kirjutisi hiljemalt **5. maiks 2012!** Parimatele auhinnaks just need-samad kolmedimensioonilised pusled AS Rekatot! Kiika ka Rekatoto internetipoodi, mille address on www.rekatoto.ee

REKATOTO